

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความคิดเห็น เพื่อนำไปสู่การพัฒนา การจัด โรงฝึกงาน ช่างยนต์วิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ตัวแปรที่ศึกษาคือ สภาพในการปฏิบัติงาน สถานศึกษาที่ปฏิบัติงาน ระดับการศึกษาและประสบการณ์ทำงาน

ในการวิจัยครั้งนี้กลุ่มประชากรคือ ผู้บริหารและครู-อาจารย์ที่สอนสาขาวิชาเครื่องกล สาขางานยานยนต์ และสาขาเทคนิคยานยนต์ วิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช 8 สถานศึกษา จำนวน 146 คน โดยใช้แบบสอบถามให้ผู้บริหารและ ครู-อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชา เครื่องกล ตอบแบบสอบถามเป็นแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) และแบบสอบถามปลายเปิด แสดงความคิดเห็น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาการจัด โรงฝึกงานช่างยนต์วิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัด นครศรีธรรมราชใน 3 ด้านคือ
 - 1.1 ด้านสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงานช่างยนต์
 - 1.2 ด้านการจัดผังในโรงฝึกงานช่างยนต์
 - 1.3 ด้านความปลอดภัยในโรงฝึกงานช่างยนต์
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครู-อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาเครื่องกล วิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราชเกี่ยวกับปัญหาการจัด โรงฝึกงานช่างยนต์จำแนกตาม
 - 2.1 สถานภาพในการปฏิบัติงาน
 - 2.1.1 ผู้บริหาร (ผู้อำนวยการ และผู้ช่วยผู้อำนวยการ)
 - 2.1.2 ครู-อาจารย์สาขาวิชาเครื่องกล
 - 2.2 สถานศึกษา
 - 2.2.1 วิทยาลัยการอาชีพนครศรีธรรมราช
 - 2.2.2 วิทยาลัยการอาชีพพรหมคีรี
 - 2.2.3 วิทยาลัยการอาชีพหัวไทร
 - 2.2.4 วิทยาลัยเทคนิคทุ่งสง

- 2.2.5 วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช
- 2.2.6 วิทยาลัยเทคนิคสิชล
- 2.2.7 วิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือนครศรีธรรมราช
- 2.2.8 วิทยาลัยสารพัดช่างนครศรีธรรมราช

2.3 ระดับการศึกษา

- 2.3.1 ปริญญาตรี
- 2.3.2 สูงกว่าปริญญาตรี

2.4 ประสบการณ์การทำงาน

- 2.4.1 ต่ำกว่า 5 ปี
- 2.4.2 ระหว่าง 5-10 ปี
- 2.4.3 มากกว่า 10 ปี

3. เพื่อศึกษาการพัฒนาการจัด โรงฝึกงานช่างยนต์วิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัด นครศรีธรรมราช

- 3.1 ด้านสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงานช่างยนต์
- 3.2 ด้านการจัดผังในโรงฝึกงานช่างยนต์
- 3.3 ด้านความปลอดภัยในโรงฝึกงานช่างยนต์

สมมุติฐานการวิจัย

1. ผู้บริหาร และครู-อาจารย์ผู้สอนที่มีสภาพในการปฏิบัติงานต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโรงฝึกงานช่างยนต์แตกต่างกัน
2. ผู้บริหาร และครู-อาจารย์ผู้สอนที่ทำงานต่างสถานศึกษามีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโรงฝึกงานช่างยนต์แตกต่างกัน
3. ผู้บริหาร และครู-อาจารย์ผู้สอนที่มีระดับการศึกษาต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโรงฝึกงานช่างยนต์แตกต่างกัน
4. ผู้บริหาร และครู-อาจารย์ผู้สอนที่มีประสบการณ์การทำงานต่างกันมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโรงฝึกงานแตกต่างกัน

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ผู้ตอบแบบสอบถามคือ ผู้บริหาร และครู-อาจารย์ วิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัด นครศรีธรรมราช ปีการศึกษา 2550 รวมทั้งสิ้น 8 สถานศึกษา จำนวน 146 คน
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถามใน 1 ชุด แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ
 - ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้บริหาร และครู-อาจารย์ ผู้ตอบแบบสอบถาม
 - ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู-อาจารย์ ที่สอนสาขาวิชาเครื่องกลต่อปัญหาการจัด โรงฝึกงานช่างยนต์ แบ่งออกเป็น 3 ด้านดังนี้ ด้านสภาพแวดล้อมใน โรงฝึกงานช่างยนต์ ด้านการจัดผังใน โรงฝึกงานช่างยนต์ และด้านความปลอดภัยใน โรงฝึกงานช่างยนต์
 - ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาการจัด โรงฝึกงานช่างยนต์ แยกเป็น 3 ด้านดังนี้ สภาพแวดล้อมใน โรงฝึกงานช่างยนต์ ด้านการจัดผังใน โรงฝึกงานช่างยนต์ และด้านความปลอดภัยใน โรงฝึกงานช่างยนต์
3. การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้ทำวิจัยได้ทำหนังสืออนุญาตจากคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช และหนังสือขอความอนุเคราะห์ พร้อมแบบสอบถามไปสอบถาม ผู้บริหาร และครู-อาจารย์ที่สอนสาขาวิชาเครื่องกลวิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ในปีการศึกษา 2550 โดยนำส่งแบบสอบถาม จำนวน 146 ชุด ด้วยตนเองถึงสถานศึกษา
4. การวิเคราะห์ข้อมูลได้ใช้วิธีทางสถิติดังนี้ หากค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน และจัดลำดับความคิดเห็นเปรียบเทียบระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู-อาจารย์เกี่ยวกับปัญหาการจัด โรงฝึกงานช่างยนต์ 3 ด้าน คือ สภาพแวดล้อมใน โรงฝึกงานช่างยนต์ ด้านการจัดผังใน โรงฝึกงานช่างยนต์ และด้านความปลอดภัยใน โรงฝึกงานช่างยนต์ เป็นรายชื่อ และรายด้านทุกด้าน โดยหาผลต่างค่าเฉลี่ย
5. การวิเคราะห์เนื้อหาจากแบบสอบถามความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาการจัด โรงฝึกงานช่างยนต์ของผู้บริหาร และครู-อาจารย์ที่สอนสาขาวิชาเครื่องกลวิทยาลัยสังกัด อาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร และครู-อาจารย์ที่สอนสาขาวิชาเครื่องกลวิทยาลัย สังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช สรุปได้ดังนี้

ตอนที่ 1 วิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับสภาพของผู้ตอบแบบสอบถาม สถานภาพในการปฏิบัติงานที่เป็นผู้บริหารจำนวน 37 คน ครู-อาจารย์สาขาวิชาเครื่องกลจำนวน 109 คน มีสถานศึกษา คือ วิทยาลัยการอาชีพนครศรีธรรมราช 22 คน วิทยาลัยการอาชีพพรหมคีรี 9 คน วิทยาลัยการอาชีพหัวไทร 17 คน วิทยาลัยการอาชีพทุ่งสง 26 คน วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช 22 คน วิทยาลัยการอาชีพสิชล 15 คน วิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมต่อเรือนครศรีธรรมราช 23 คน และวิทยาลัยสารพัดช่างนครศรีธรรมราช 12 คน ระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน 117 คน สูงกว่าปริญญาตรี จำนวน 29 คน และจากประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี จำนวน 61 คน ประสบการณ์ทำงานระหว่าง 5-10 ปี จำนวน 39 คน และประสบการณ์ทำงานมากกว่า 10 ปี จำนวน 46 คน

ตอนที่ 2 วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานระดับความคิดเห็นทางปัญหาเกี่ยวกับการจัดโรงฝึกงานช่างยนต์วิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ทางผู้บริหารและครูอาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาเครื่องกล 3 ด้าน ได้แก่ ด้านสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงานช่างยนต์ ด้านการจัดผังในโรงฝึกงานช่างยนต์ และด้านความปลอดภัยในโรงฝึกงานช่างยนต์ การวิจัยครั้งนี้พบว่าระดับความคิดเห็นของปัญหาการจัดโรงฝึกงานช่างยนต์ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลางเรียงลำดับจากมากไปหาน้อย ได้แก่ ด้านการจัดผังในโรงฝึกงานช่างยนต์ ด้านความปลอดภัยในโรงฝึกงานช่างยนต์ และ ด้านสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงานช่างยนต์ ซึ่งแต่ละด้านมีรายละเอียดดังนี้

1. ด้านการจัดผังในโรงฝึกงานช่างยนต์

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อด้านการจัดผังในโรงฝึกงานพบว่า ข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากโดยมีความคิดเห็นสูงสุดอยู่ใน 3 ลำดับแรก ได้แก่ จำนวนห้องสุขา มีไม่สมดุลกับจำนวนนักเรียน นักศึกษา การจัดวางน้ำดื่มมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน นักศึกษา และจำนวนตู้เก็บเครื่องมือไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน นักศึกษา จะเห็นว่ามมีปัญหาการจัดโรงฝึกงานทั้ง 3 ลำดับมีค่าเฉลี่ยที่ใกล้เคียงกัน แต่ผลรวมรายข้อมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง

2. ด้านความปลอดภัยในโรงฝึกงานช่างยนต์

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อด้านความปลอดภัยในโรงฝึกงานพบว่าข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีความคิดเห็นสูงสุดอยู่ใน 3 ลำดับแรก ได้แก่ ตารางการตรวจเช็คสภาพเครื่องจักรไม่เป็นปัจจุบัน การใช้เครื่องป้องกันเสี่ยงไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน นักศึกษา

ระดับของปัญหาปานกลาง และหिनเจียรระไนมีปัญหารื่องเครื่องป้องกันประกายไฟระดับปัญหาปานกลางเช่นกัน จะเห็นว่าปัญหาการจัดโรงฝึกงานด้านความปลอดภัยส่วนใหญ่อยู่ในระดับปานกลางมีค่าเฉลี่ยใกล้เคียงกันมาก

3. ด้านสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงานช่างยนต์

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อด้านสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงานพบว่าข้อที่มีความคิดเห็นอยู่ในระดับมาก โดยมีความคิดเห็นสูงสุดอยู่ใน 3 ลำดับแรก ได้แก่ การระบายอากาศในห้องเครื่องมือและห้องเก็บวัสดุฝึกป้องกันความอับชื้นไม่เหมาะสม ขณะปฏิบัติงานภายในโรงฝึกงานมีปัญหารื่องอุณหภูมิและอากาศที่ทึมนเวียน และระดับความดังของเสียง จะมีปัญหาต่อการฝึกปฏิบัติภายในโรงฝึกงานมีความคิดเห็นต่ำสุดจะเห็นว่าปัญหาการจัดโรงฝึกงานด้านสภาพแวดล้อมส่วนใหญ่อยู่ในระดับความคิดเห็นปานกลาง

เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโรงฝึกงานช่างยนต์วิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช จำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงาน สถานศึกษา ระดับการศึกษา และประสบการณ์การทำงาน 3 ด้าน คือ ด้านสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงาน ด้านการจัดผังโรงฝึกงาน และด้านความปลอดภัยในโรงฝึกงาน การวิจัยครั้งนี้พบว่า

การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโรงฝึกงานช่างยนต์ของผู้บริหารและครูอาจารย์ผู้สอน สาขาวิชาเครื่องกลจำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงาน

1. ด้านสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงานช่างยนต์

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงานช่างยนต์ของผู้บริหารกับครู-อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาเครื่องกลไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้มีระดับความคิดเห็นของปัญหาไม่แตกต่างกันซึ่งอยู่ในระดับปานกลาง

เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อความคิดเห็นเกี่ยวกับการจัดสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงานช่างยนต์ไม่แตกต่างกันต่างกันในส่วนของลำดับที่ของปัญหามีความคิดเห็นของผู้บริหารที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดลำดับที่ 1 คือ ระดับความดังของเสียงมีปัญหาคือการฝึกปฏิบัติภายในโรงฝึกงาน ส่วนครู-อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาเครื่องกลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดลำดับที่ 1 คือ การระบายอากาศในห้องเครื่องมือและห้องเก็บวัสดุฝึกเพื่อป้องกันความอับชื้นไม่เหมาะสม

2. ด้านการจัดผังในโรงฝึกงานช่างยนต์

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโรงฝึกงานช่างยนต์ต้องการจัดผังในโรงฝึกงานช่างยนต์ของผู้บริหารกับครู-อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาเครื่องกลมีความคิดเห็นในระดับปานกลางซึ่งไม่แตกต่างกันไม่สอดคล้องกับสมมุติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายชื่อแล้วพบว่าผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโรงฝึกงานในข้อที่ 1 สัดส่วนพื้นที่ของโรงฝึกงาน

มีปัญหาต่อจำนวนนักเรียน นักศึกษาไม่เหมาะสม ระดับปัญหามาก เป็นลำดับที่ 1 ส่วนครู-อาจารย์ ผู้สอนสาขาวิชาเครื่องกล มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดผังในโรงฝึกงานในข้อที่ 14 จำนวน ห้องสุชาติที่ไม่สอดคล้องกับจำนวนนักเรียนนักศึกษา ระดับปัญหามาก เป็นลำดับที่ 1

3. ด้านความปลอดภัยในโรงฝึกงานช่างยนต์

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัด โรงฝึกงานช่างยนต์ต้องมีความปลอดภัยใน โรงฝึกงานช่างยนต์ของผู้บริหารกับครู-อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาเครื่องกล มีความคิดเห็นในระดับ ปานกลาง ซึ่งไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแล้วพบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการด้านความปลอดภัยในโรงฝึกงานในข้อที่ 14 หินเจียรระไนมีปัญหาเรื่องเครื่องป้องกันประกายไฟ ระดับปัญหาปานกลางเป็นลำดับที่ 1 ส่วนครู-อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาเครื่องกลมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการที่ความปลอดภัย ในโรงฝึกงาน ในข้อที่ 7 ตารางการเช็คสภาพเครื่องจักรไม่เป็นปัจจุบันระดับปัญหามากเป็นลำดับที่ 1

เมื่อพิจารณาความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัด โรงฝึกงานทั้ง 3 ระดับระหว่าง ผู้บริหารกับครู-อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาเครื่องกลพบว่า มีระดับความคิดเห็นปานกลางและลำดับที่ ของปัญหาการจัด โรงฝึกงานช่างยนต์ไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ ได้แก่ ลำดับที่ 1 ด้านการจัดผังในโรงฝึกงานช่างยนต์ ลำดับที่ 2 ด้านความปลอดภัยในโรงฝึกงานช่างยนต์ และลำดับที่ 3 ด้านสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงานช่างยนต์

เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโรงฝึกงานช่างยนต์วิทยาลัยสังกัด อาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราชของผู้บริหารและครู-อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาเครื่องกล จำแนก ตามสถานศึกษา

1. ด้านสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงานช่างยนต์

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัด โรงฝึกงานช่างยนต์ที่สภาพแวดล้อมในโรงฝึกงาน ของผู้บริหารและครู-อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาเครื่องกล ตามสถานศึกษา ความคิดเห็นในระดับที่ๆ ไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยวิทยาลัยการอาชีพนครศรีธรรมราช มีความ คิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัด โรงฝึกงานที่สภาพแวดล้อมในโรงฝึกงานอยู่ในระดับปานกลาง วิทยาลัยการอาชีพพรหมคีรี อยู่ในระดับปานกลาง วิทยาลัยการอาชีพหัวไทรอยู่ในระดับมาก วิทยาลัยเทคนิคทุ่งสงอยู่ในระดับปานกลาง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราชอยู่ในระดับปานกลาง วิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือนครศรีธรรมราชในระดับปานกลาง และวิทยาลัย สารพัดช่างนครศรีธรรมราชในระดับปานกลาง จะเห็นได้ว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการ โรงฝึกงานช่างยนต์ด้านสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงานส่วนใหญ่แล้ว ไม่แตกต่างกันมีวิทยาลัย การอาชีพหัวไทรที่ต่างกัน ไปจากสถานศึกษาอื่น และเมื่อพิจารณาระดับความคิดเห็นเป็นรายข้อ

ระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัด โรงฝึกงานช่างยนต์แตกต่างกัน วิทยาลัยการอาชีพ นครศรีธรรมราช ข้อที่ 2 ห้องเครื่องมือมีปัญหาเรื่องแสงสว่างจากธรรมชาติในช่วงกลางวัน ระดับปัญหาเป็นลำดับที่ 1 วิทยาลัยการอาชีพพรหมคีรี ข้อที่ 11 ห้องเครื่องมือและห้องเก็บวัสดุ ฝึกเพื่อป้องกันความอับชื้นการระบายอากาศไม่เหมาะสมระดับปัญหามากที่สุด เป็นอันดับที่ 1 วิทยาลัยการอาชีพหัวไทรข้อที่ 11 ซึ่งระดับปัญหาเป็นอันดับที่ 1 ไม่แตกต่างกับวิทยาลัยการอาชีพ พรหมคีรี วิทยาลัยเทคนิคทุ่งสง ข้อที่ 13 ระดับความดังของเสียงมีปัญหาต่อการฝึกปฏิบัติภายใน โรงฝึกงานระดับปัญหาปานกลางเป็นอันดับที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราชข้อที่ 9 ขณะปฏิบัติงาน ในโรงฝึกงานมีปัญหาเรื่องอุณหภูมิและอากาศที่หมุนเวียนระดับปัญหาเป็นอันดับที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคสิชลข้อที่ 10 การระบายการถ่ายเทอากาศโดยใช้พัดลมหรือเครื่องดูดอากาศมีปัญหา ขณะฝึกปฏิบัติระดับปัญหาเป็นอันดับ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือ นครศรีธรรมราช ข้อที่ 11 ซึ่งไม่แตกต่างกับวิทยาลัยการอาชีพพรหมคีรีและวิทยาลัยการอาชีพหัวไทร ระดับปัญหาเป็นอันดับที่ 1 และวิทยาลัยสารพัดช่างนครศรีธรรมราชข้อที่ 15 การแยกบริเวณ ปฏิบัติสำหรับงานที่มีเสียงดังไม่รบกวน ระดับปัญหาเป็นอันดับที่ 1 และเมื่อพิจารณาผลรวม ระดับความคิดเห็นและลำดับที่วิทยาลัยการอาชีพหัวไทรมีระดับปัญหาด้านสภาพแวดล้อมใน โรงฝึกงานช่างยนต์ระดับปัญหาเป็นลำดับที่ 1 วิทยาลัยการอาชีพพรหมคีรีระดับปัญหาปานกลาง เป็นลำดับที่ 2 และวิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือ นครศรีธรรมราชระดับปัญหา ปานกลางเป็นลำดับที่ 3

2. ด้านการจัดฝั้งในโรงฝึกงานช่างยนต์

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัด โรงฝึกงานช่างยนต์ด้านการจัดฝั้งในโรงฝึกงาน ของผู้บริหารและครู-อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาเครื่องกลตามสถานศึกษาความคิดเห็นในระดับที่แตกต่างกันสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยวิทยาลัยการอาชีพนครศรีธรรมราชมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการจัด โรงฝึกงานช่างยนต์ระดับปัญหาปานกลาง วิทยาลัยการอาชีพพรหมคีรีมีความคิดเห็น ระดับปัญหาปานกลาง วิทยาลัยการอาชีพหัวไทรมีความคิดเห็นระดับปัญหาวิทยาลัยเทคนิคทุ่งสง มีความคิดเห็นระดับปานกลาง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราชมีความคิดเห็นระดับปัญหาวิทยาลัยเทคนิคสิชลมีระดับปัญหาปานกลาง วิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือ นครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นระดับปัญหา และวิทยาลัยสารพัดช่างนครศรีธรรมราช มีความ คิดเห็นระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแต่ละสถานศึกษาแล้วระดับความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาแตกต่างกัน วิทยาลัยการอาชีพนครศรีธรรมราช ข้อที่ 12 การจัดวางน้ำดื่มไม่เพียงพอกับ จำนวนนักเรียนนักศึกษาที่มีความคิดเห็นระดับปัญหาเป็นลำดับที่ 1 วิทยาลัยการอาชีพพรหมคีรี ข้อที่ 10 พื้นที่แสดงผลงานของนักเรียนนักศึกษาไม่เพียงพอมีความคิดเห็นระดับปัญหาปานกลาง

เป็นลำดับที่ 1 วิทยาลัยการอาชีพหัวไทรข้อที่ 2 สัดส่วนพื้นที่ของโรงฝึกงาน ไม่เหมาะสมกับจำนวนเครื่องจักรอุปกรณ์มีระดับความคิดเห็นถึงปัญหามากเป็นลำดับที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคทุ่งสง ข้อที่ 12 การจัดวางน้ำดื่มไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียนนักศึกษาความคิดเห็นระดับปัญหามากเป็นลำดับที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคสิชลข้อที่ 14 จำนวนห้องสุขาที่ไม่สมดุลกับจำนวนนักเรียนนักศึกษามีระดับความคิดเห็นถึงระดับปัญหามากเป็นลำดับที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือ นครศรีธรรมราช มีระดับความคิดเห็นถึงระดับปัญหามากไม่แตกต่างกันกับวิทยาลัยเทคนิคสิชล และวิทยาลัยสารพัดช่างนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นถึงระดับปัญหาไม่แตกต่างกับวิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช และเมื่อพิจารณาผลรวมระดับความคิดเห็นและลำดับที่วิทยาลัยการอาชีพหัวไทรมีระดับปัญหาด้านการจัดผังในโรงฝึกงานช่างยนต์ระดับปัญหามากเป็นลำดับที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือนครศรีธรรมราช มีระดับปัญหามากเป็นลำดับที่ 2 และวิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราชมีระดับปัญหามากเป็นลำดับที่ 3

3. ด้านความปลอดภัยในโรงฝึกงานช่างยนต์

ความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาด้านความปลอดภัยในโรงฝึกงานช่างยนต์ของผู้บริหารและครู-อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาเครื่องกลตามสถานศึกษามีความคิดเห็นที่แตกต่างกันสอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ โดยวิทยาลัยการอาชีพนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ปัญหาการจัดโรงฝึกงานช่างยนต์ระดับปัญหาปานกลาง วิทยาลัยการอาชีพพรหมคีรี มีความคิดเห็นระดับปัญหาปานกลาง วิทยาลัยการอาชีพหัวไทรมีความคิดเห็นระดับปัญหามาก วิทยาลัยเทคนิคทุ่งสงมีความคิดเห็นระดับปัญหาปานกลาง วิทยาลัยเทคนิคสิชลมีความคิดเห็นระดับปัญหามาก วิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือนครศรีธรรมราชมีความคิดเห็นระดับปัญหามาก และวิทยาลัยสารพัดช่างนครศรีธรรมราชมีความคิดเห็นระดับปานกลาง เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อแต่ละสถานศึกษามีความคิดเห็นแตกต่างกัน วิทยาลัยการอาชีพนครศรีธรรมราช ข้อที่ 7 ตารางการตรวจเช็คสภาพเครื่องจักรไม่เป็นปัจจุบันมีความคิดเห็นระดับปัญหาปานกลางเป็นลำดับที่ 1 วิทยาลัยการอาชีพพรหมคีรี ข้อที่ 7 ตารางการตรวจเช็คสภาพเครื่องจักรไม่เป็นปัจจุบันมีความคิดเห็นระดับปัญหาปานกลางเป็นลำดับที่ 1 วิทยาลัยการอาชีพหัวไทร ข้อที่ 1 การจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้เครื่องจักรอุปกรณ์การใช้งานไม่เพียงพอ มีความคิดเห็นระดับปัญหามากเป็นลำดับที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคทุ่งสง ข้อที่ 15 ห้องเชื่อมแก๊สและเชื่อม โลหะไม่มีวัสดุทนป้องกันไฟป้องกันรอบๆ มีความคิดเห็นระดับปัญหาปานกลางเป็นลำดับที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช ข้อที่ 1 ตารางการตรวจเช็คสภาพเครื่องจักรไม่เป็นปัจจุบันมีความคิดเห็นระดับปัญหามากเป็นลำดับที่ 1 วิทยาลัยเทคนิคสิชล ข้อที่ 16 โต๊ะปฏิบัติงานไฟฟ้ามีปัญหาเรื่องแผ่นยางรองเพื่อเป็นฉนวนป้องกันมีความคิดเห็นระดับปัญหามากเป็นลำดับที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อ

เรือนครศรีธรรมราช ข้อที่ 1 การจัดเตรียมอุปกรณ์ดับเพลิงตามจุดต่างๆ ไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียนนักศึกษาที่มีความคิดเห็นระดับปัญหามากเป็นลำดับที่ 1 วิทยาลัยสารพัดช่างนครศรีธรรมราช ข้อที่ 10 การใช้เครื่องป้องกันเสียงไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียนนักศึกษาที่มีความคิดเห็นระดับปัญหาปานกลางเป็นอันดับที่ 1 เมื่อพิจารณาผลรวมระดับความคิดเห็นและลำดับที่วิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือนครศรีธรรมราช มีปัญหาด้านความปลอดภัยในโรงฝึกงานช่างยนต์ระดับปัญหามากเป็นลำดับที่ 1 วิทยาลัยการอาชีพหัวไทรระดับปัญหามาก เป็นลำดับที่ 2 และวิทยาลัยเทคนิคสิชลระดับปัญหามากเป็นลำดับที่ 2

การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการโรงฝึกงานช่างยนต์ของผู้บริหารและครู-อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาเครื่องกลจําแนกตามสถานศึกษาเป็นรายชื่อ

1. วิทยาลัยการอาชีพนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการโรงฝึกงานช่างยนต์ ด้านการจัดฝ้งในโรงฝึกงาน ระดับปัญหาปานกลาง เป็นลำดับที่ 1 ด้านความปลอดภัยในโรงฝึกงาน ระดับปัญหาปานกลาง เป็นลำดับที่ 2 และด้านสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงานระดับปัญหาปานกลางในลำดับที่ 3
2. วิทยาลัยการอาชีพพรหมคีรี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการโรงฝึกงานช่างยนต์ ไม่แตกต่างกับวิทยาลัยการอาชีพนครศรีธรรมราช
3. วิทยาลัยการอาชีพหัวไทร มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการโรงฝึกงานช่างยนต์ ด้านการจัดฝ้งในโรงฝึกงานระดับปัญหามากเป็นลำดับที่ 1 ด้านสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงานระดับปัญหามากเป็นลำดับที่ 2 และด้านความปลอดภัยในโรงฝึกงานระดับปัญหามากเป็นลำดับที่ 3
4. วิทยาลัยเทคนิคทุ่งสง มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการโรงฝึกงานช่างยนต์ ด้านความปลอดภัยในโรงฝึกงานระดับปัญหาปานกลางเป็นลำดับที่ 1 ด้านสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงานระดับปัญหาปานกลาง เป็นลำดับที่ 2 และด้านการจัดฝ้งในโรงฝึกงานระดับปัญหาปานกลางเป็นลำดับที่ 3
5. วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการโรงฝึกงานช่างยนต์ด้านการจัดฝ้งในโรงฝึกงานระดับปัญหามากเป็นลำดับที่ 1 ด้านความปลอดภัยในโรงฝึกงานระดับปัญหาปานกลางเป็นลำดับที่ 2 และด้านสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงานระดับปัญหาปานกลาง
6. วิทยาลัยเทคนิคสิชล มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดการโรงฝึกงานช่างยนต์ ด้านความปลอดภัยในโรงฝึกงานระดับปัญหามากเป็นลำดับที่ 1 ด้านการจัดฝ้งในโรงฝึกงานระดับปัญหาปานกลางเป็นลำดับที่ 2 และด้านสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงานระดับปัญหาปานกลางเป็นลำดับที่ 3

7. วิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโรงฝึกงานช่างยนต์ด้านการจัดผังในโรงฝึกงานระดับปัญหาหนักเป็นลำดับที่ 1 ด้านความปลอดภัยในโรงฝึกงานระดับปัญหาหนักเป็นลำดับที่ 2 และด้านสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงานระดับปัญหาปานกลางเป็นลำดับที่ 3

8. วิทยาลัยสารพัดช่างนครศรีธรรมราช มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาโรงฝึกงานช่างยนต์ด้านการจัดผังในโรงฝึกงานช่างยนต์ ด้านการจัดผังในโรงฝึกงานระดับปัญหาปานกลางเป็นลำดับที่ 1 ด้านความปลอดภัยในโรงฝึกงานระดับปัญหาปานกลางลำดับที่ 2 และด้านสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงานระดับปัญหาปานกลางเป็นลำดับที่ 3

เมื่อพิจารณาผลรวมของแต่ละด้านตามสถานศึกษาปรากฏว่า สถานศึกษาที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโรงฝึกงานช่างยนต์ระดับปัญหาหนัก ลำดับที่ 1 คือวิทยาลัยการอาชีพหัวไทร ลำดับที่ 2 คือวิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือนครศรีธรรมราช และลำดับที่ 3 ระดับปัญหาปานกลางคือวิทยาลัยการอาชีพพรหมคีรี

เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโรงฝึกงานช่างยนต์ของผู้บริหารและครูอาจารย์ผู้สอนสาขาเครื่องกลจำแนกตามระดับการศึกษา

1. ด้านสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงาน

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงานช่างยนต์ของผู้บริหาร และครู-อาจารย์ ผู้สอนสาขาวิชาเครื่องกล ที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีกับสูงกว่าปริญญาตรี ผลรวมของความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดมีสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงานช่างยนต์แตกต่างกันในส่วนของลำดับที่ของปัญหาและระดับปัญหา ระดับการศึกษาปริญญาตรี มีความคิดเห็น ข้อที่ 11 การระบายอากาศในห้องเครื่องมือ และห้องเก็บวัสดุฝึกเพื่อป้องกันความอับชื้นไม่เหมาะสม ระดับปัญหาหนักเป็นลำดับที่ 1 ข้อที่ 13 ระดับความดังของเสียงมีปัญหต่อการฝึกปฏิบัติในโรงฝึกงานระดับปัญหาปานกลางเป็นลำดับที่ 2 ข้อที่ 9 ขณะปฏิบัติงานภายในโรงฝึกงานมีปัญหาเรื่องอุณหภูมิและอากาศที่หมุนเวียนระดับปัญหาปานกลางเป็นลำดับที่ 3 ขณะที่ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี มีความคิดเห็นข้อที่ 9 ขณะปฏิบัติงานภายในโรงฝึกงานมีปัญหาเรื่องอุณหภูมิ และอากาศที่หมุนเวียนระดับปัญหาปานกลางเป็นลำดับที่ 1 ข้อที่ 10 การระบายและการถ่ายเทอากาศโดยใช้พัดลมหรือเครื่องดูดอากาศมีปัญหาขณะฝึกปฏิบัติ ระดับปัญหาปานกลางเป็นลำดับที่ 2 และข้อที่ 11 การระบายอากาศในห้องเครื่องมือ และห้องเก็บวัสดุฝึกป้องกันความอับชื้นไม่เหมาะสม ระดับปัญหาปานกลางเป็นลำดับที่ 3

2. ด้านการจัดผังในโรงฝึกงานช่างยนต์

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน การจัดผังในโรงฝึกงานช่างยนต์ของผู้บริหาร และครู-อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาเครื่องกลที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรีผลรวมความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางไม่แตกต่างกันไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดดำเนินการจัดผังในโรงฝึกงานช่างยนต์ แตกต่างกันทั้งลำดับที่ปัญหา และระดับปัญหา ระดับการศึกษาปริญญาตรีมีความคิดเห็นข้อที่ 12 การจัดวางน้ำดื่มมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน นักศึกษาระดับปัญหามากเป็นลำดับที่ 1 ข้อที่ 14 จำนวนห้องสุขามีไม่สอดคล้องกับจำนวนนักเรียน นักศึกษาระดับปัญหามากเป็นลำดับที่ 2 ข้อที่ 16 จำนวนตู้กับเครื่องมือไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน นักศึกษา ระดับปัญหามากเป็นลำดับที่ 3 เมื่อเปรียบเทียบกับระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็น ข้อที่ 1 สัดส่วนพื้นที่ของโรงฝึกงานมีปัญหาต่อจำนวนนักเรียน นักศึกษา ไม่เหมาะสมระดับปัญหามากเป็นลำดับที่ 1 ข้อที่ 2 สัดส่วนพื้นที่ของโรงฝึกงาน ไม่เหมาะสมกับจำนวนเครื่องจักร อุปกรณ์ ระดับปัญหามากเป็นลำดับที่ 2 และข้อที่ 3 รูปร่างของโรงฝึกงานไม่เหมาะสมกับสภาพการปฏิบัติงานระดับปัญหามากเป็นลำดับที่ 3

3. ด้านความปลอดภัยในโรงฝึกงานช่างยนต์

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านความปลอดภัยในโรงฝึกงานช่างยนต์ของผู้บริหาร และครู-อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาเครื่องกลที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี ผลรวมความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางไม่แตกต่างกันไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเป็นรายข้อความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดด้านความปลอดภัยในโรงฝึกงานช่างยนต์แตกต่างกัน และไม่แตกต่างกันทั้งลำดับที่ของปัญหา และระดับปัญหา ระดับการศึกษาปริญญาตรีมีความคิดเห็นข้อที่ 7 ตารางการตรวจเช็คสภาพเครื่องจักรไม่เป็นปัจจุบันระดับปัญหามากเป็นลำดับที่ 1 ข้อที่ 10 การใช้เครื่องป้องกันเสียงไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน นักศึกษาระดับปัญหาปานกลางเป็นลำดับที่ 2 ข้อที่ 14 หินเจียรระไนมีปัญหาเรื่องเครื่องป้องกันประกายไฟระดับปัญหาปานกลาง เป็นลำดับที่ 3 เมื่อเปรียบเทียบกับระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกัน คือข้อที่ 7 การตรวจเช็คสภาพเครื่องจักรไม่เป็นปัจจุบันระดับปัญหามากเป็นลำดับที่ 1 ข้อที่ 1 การจัดเตรียมอุปกรณ์ดับเพลิงไว้ตามจุดต่างๆ ไม่เพียงพอระดับปัญหามากเป็นลำดับที่ 2 และข้อที่ 15 ห้องเชื่อมแก๊ส และเชื่อม โลหะไม่มีวัสดุทนไฟป้องกันรอบๆ ระดับปัญหามากเป็นลำดับที่ 3

เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโรงฝึกงานช่างยนต์ของผู้บริหาร และครู-อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาเครื่องกล จำแนกตามระดับการศึกษาเป็นรายด้าน

เมื่อพิจารณาระดับการศึกษาปริญญาตรี และระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรี ซึ่งผลรวมของความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโรงฝึกงานช่างยนต์เป็นรายด้านระดับปัญหาปานกลาง ไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ระดับการศึกษาปริญญาตรีมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโรงฝึกงานด้านการจัดผังใน โรงฝึกงานช่างยนต์ระดับปัญหาปานกลางเป็นลำดับที่ 1 ด้านความปลอดภัยใน โรงฝึกงานช่างยนต์ระดับปัญหาปานกลางเป็นลำดับที่ 2 และด้านสภาพแวดล้อมใน โรงฝึกงานช่างยนต์ระดับปัญหาปานกลางเป็นลำดับที่ 3 เมื่อพิจารณาระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโรงฝึกงานทั้ง 3 ด้าน และลำดับที่ ไม่แตกต่างกัน

เปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโรงฝึกงานช่างยนต์ของผู้บริหาร และครูอาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาเครื่องกลจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

1. ด้านสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงานช่างยนต์

เมื่อพิจารณาผลรวมตามประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี ระหว่าง 5-10 ปี และมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโรงฝึกงานช่างยนต์ระดับปัญหาปานกลาง ไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาตามประสบการณ์การทำงานเป็นรายข้อด้านสภาพแวดล้อมใน โรงฝึกงานช่างยนต์มีความคิดเห็นแตกต่างกัน และไม่แตกต่างกัน ประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นข้อที่ 11 การระบายอากาศในห้องเครื่องมือ และห้องเก็บวัสดุฝึก ป้องกันความอับชื้น ไม่เหมาะสมระดับปัญหาปานกลางเป็นลำดับที่ 1 ข้อที่ 13 ระดับความดังของเสียงมีปัญหาคือการฝึกปฏิบัติภายใน โรงฝึกงานระดับปัญหาปานกลางเป็นลำดับที่ 2 และข้อที่ 10 การระบาย และการถ่ายเทอากาศโดยใช้พัดลมหรือเครื่องดูดอากาศมีปัญหาขณะฝึกปฏิบัติระดับปัญหาปานกลางเป็นลำดับที่ 3 เมื่อพิจารณาประสบการณ์การทำงาน 5-10 ปี มีความคิดเห็นข้อที่ 11 การระบายอากาศในห้องเครื่องมือ และห้องเก็บวัสดุฝึกเพื่อป้องกันความอับชื้นไม่เหมาะสมระดับปัญหาปานกลางเป็นลำดับที่ 1 ข้อที่ 9 ขณะปฏิบัติงานภายใน โรงฝึกงานมีปัญหาเรื่องอุณหภูมิ และอากาศที่หมุนเวียนระดับปัญหาปานกลางเป็นลำดับที่ 2 และข้อที่ 13 ระดับความดังของเสียงมีปัญหาคือการฝึกปฏิบัติภายใน โรงฝึกงานระดับปัญหาปานกลางเป็นลำดับที่ 3 เมื่อพิจารณาประสบการณ์ทำงานมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นข้อที่ 11 การระบายอากาศในห้องเครื่องมือ และห้องเก็บวัสดุฝึกเพื่อป้องกันความอับชื้นไม่เหมาะสมระดับปัญหาปานกลางเป็นลำดับที่ 1 ข้อที่ 9 ขณะฝึกปฏิบัติงานภายใน โรงฝึกงานมีปัญหาเรื่องอุณหภูมิ และอากาศที่หมุนเวียนระดับปัญหาปานกลางเป็นลำดับที่ 2 และข้อที่ 10 การระบายอากาศโดยใช้พัดลมหรือเครื่องดูดอากาศมีปัญหาขณะฝึกปฏิบัติระดับปัญหาปานกลางเป็นลำดับที่ 3 จะเห็นได้ว่าความคิดเห็นตามประสบการณ์การทำงานระหว่าง 5-10 ปี กับมากกว่า 10 ปี มีความ

คิดเห็นระดับปัญหามากลำดับที่ 1 ไม่แตกต่างกันในข้อที่ 11 การระบายอากาศในห้องเครื่องมือและห้องเก็บวัสดุฝึกป้องกันความอับชื้น ไม่เหมาะสม และมีความคิดเห็นระดับปัญหามากลำดับที่ 2 ไม่แตกต่างกันในข้อที่ 9 ขณะปฏิบัติงานในโรงฝึกงานมีปัญหาเรื่องอุณหภูมิ และอากาศที่หมุนเวียน

2. ด้านการจัดผังในโรงฝึกงานช่างยนต์

เมื่อพิจารณาผลรวมตามประสบการณ์ทำงาน ต่ำกว่า 5 ปี ระหว่าง 5-10 ปี และมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโรงฝึกงานช่างยนต์ระดับปัญหาปานกลางไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาตามประสบการณ์การทำงานเป็นรายข้อการจัดผังในโรงฝึกงานช่างยนต์มีความคิดเห็นแตกต่างกัน และไม่แตกต่างกัน ประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นข้อที่ 14 จำนวนห้องสุขาไม่สอดคล้องกับจำนวนนักเรียน นักศึกษาระดับปัญหามากเป็นลำดับที่ 1 ข้อที่ 12 การจัดวางน้ำดื่มไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน นักศึกษาระดับปัญหามากเป็นลำดับที่ 2 และข้อที่ 13 จำนวนก๊อกน้ำ และผงซักฟอกมีไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน นักศึกษาระดับปัญหามากเป็นลำดับที่ 3 เมื่อพิจารณาประสบการณ์การทำงานระหว่าง 5-10 ปี มีความคิดเห็นข้อที่ 14 จำนวนห้องสุขาที่ไม่สอดคล้องกับจำนวนนักเรียน นักศึกษาระดับปัญหามากเป็นลำดับที่ 1 ข้อที่ 12 การจัดวางน้ำดื่มมีไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน นักศึกษาระดับปัญหามากเป็นลำดับที่ 2 ข้อที่ 16 จำนวนตู้เก็บเครื่องมือไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน นักศึกษาระดับปัญหามากเป็นลำดับที่ 3 เมื่อพิจารณาประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นข้อที่ 1 สัดส่วนพื้นที่ของโรงฝึกงานมีปัญหาต่อจำนวนนักเรียน นักศึกษา ไม่เหมาะสมระดับปัญหามากเป็นลำดับที่ 1 ข้อที่ 2 สัดส่วนพื้นที่โรงฝึกงานไม่เหมาะสมกับจำนวนเครื่องจักรอุปกรณ์ระดับปัญหามากเป็นลำดับที่ 2 และข้อที่ 11 พื้นที่สำหรับการบรรยายก่อนการฝึกปฏิบัติงาน ไม่เหมาะสม ระดับปัญหามากเป็นลำดับที่ 3 จะเห็นได้ว่าประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 5 ปี และระหว่าง 5-10 ปี มีความคิดเห็นระดับปัญหามาก ไม่แตกต่างกันกับข้อที่ 1 จำนวนห้องสุขาไม่สอดคล้องกับจำนวนนักเรียน นักศึกษา เป็นลำดับที่ 2 ข้อที่ 12 การจัดวางน้ำดื่มไม่เพียงพอกับจำนวนนักเรียน นักศึกษา

3. ด้านความปลอดภัยในโรงฝึกงานช่างยนต์

เมื่อพิจารณาผลรวมตามประสบการณ์ทำงานต่ำกว่า 5 ปี ระหว่าง 5-10 ปี และมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโรงฝึกงานช่างยนต์ระดับปัญหาปานกลาง ไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกันกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านความปลอดภัยในโรงฝึกงานช่างยนต์มีความคิดเห็นที่แตกต่างกัน ประสบการณ์การทำงาน 5-10 ปี มีความคิดเห็นข้อที่ 7 ตารางการตรวจเช็คสภาพเครื่องจักรไม่เป็นปัจจุบันระดับปัญหามากเป็นลำดับที่ 1 ข้อที่ 16 โตะปฏิบัติงานไฟฟ้ามีปัญหาเรื่องแผ่นยางรองเพื่อเป็นฉนวนป้องกัน ระดับปัญหาปานกลางเป็นลำดับที่ 2 และข้อที่ 15 ห้องเชื่อมแก๊สและเชื่อมโลหะ ไม่มีวัสดุทนไฟป้องกันรอบๆระดับปัญหาปานกลางเป็นลำดับที่ 3 เมื่อพิจารณา

ประสบการณ์การทำงานระหว่าง 5-10 ปี มีความคิดเห็นข้อที่ 10 การใช้เครื่องป้องกันเสียงไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน นักศึกษาระดับปัญหาเป็นลำดับที่ 1 ข้อที่ 3 การจัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้เครื่องจักรอุปกรณ์ก่อนการใช้งานไม่เพียงพอระดับปัญหาปานกลางเป็นลำดับที่ 2 และข้อที่ 5 การจัดอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลไม่เพียงพอระดับปัญหาปานกลางเป็นลำดับที่ 3 เมื่อพิจารณาประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นข้อที่ 16 ปฏิบัติงานไฟฟ้ามีปัญหาเรื่องแผ่นยางรองเพื่อเป็นฉนวนป้องกันระดับปัญหาเป็นลำดับที่ 1 ข้อที่ 15 ห้องเชื่อมแก๊ส และเชื่อมโลหะไม่มีวัสดุทนไฟป้องกันรอบๆระดับปัญหาเป็นลำดับที่ 2 และข้อที่ 7 ตารางการตรวจเช็คสภาพเครื่องจักรไม่เป็นปัจจุบันระดับปัญหาเป็นลำดับที่ 3

การเปรียบเทียบความคิดเห็นเกี่ยวกับปัญหาการจัดโรงฝึกงานช่างยนต์ของผู้บริหารและครู-อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาเครื่องกลจำแนกตามประสบการณ์การทำงาน

เมื่อพิจารณาผลรวมความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูอาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาเครื่องกลจำแนกตามประสบการณ์การทำงานเกี่ยวกับปัญหาการจัด โรงฝึกงานช่างยนต์ทั้ง 3 ด้าน พบว่ามีความคิดเห็นเกี่ยวกับระดับปัญหาไม่แตกต่างกัน ไม่สอดคล้องกับสมมติฐานที่ตั้งไว้ เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกัน แตกต่างกันเฉพาะลำดับที่ในส่วน of ประสบการณ์การทำงาน ประสบการณ์การทำงานที่ต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นด้านความปลอดภัยในโรงฝึกงานช่างยนต์ระดับปัญหาปานกลางเป็นลำดับที่ 1 ด้านการจัดผังในโรงฝึกงานช่างยนต์ระดับปัญหาปานกลางเป็นลำดับที่ 2 และด้านสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงานช่างยนต์ระดับปัญหาปานกลางเป็นลำดับที่ 3 ประสบการณ์การทำงานระหว่าง 5-10 ปี มีความคิดเห็นด้านการจัดผังในโรงฝึกงานช่างยนต์ระดับปัญหาปานกลางเป็นลำดับที่ 1 ด้านความปลอดภัยในโรงฝึกงานช่างยนต์ระดับปัญหาปานกลางเป็นลำดับที่ 2 และด้านสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงานช่างยนต์ระดับปัญหาปานกลางเป็นลำดับที่ 3 และประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็น ไม่แตกต่างกับประสบการณ์การทำงานระหว่าง 5-10 ปี ระดับปัญหา และลำดับที่

วิเคราะห์ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดโรงฝึกงานช่างยนต์ของผู้บริหารและครู-อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาเครื่องกล

1. ด้านสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงานช่างยนต์

เมื่อมีการพิจารณาเป็นรายข้อด้านสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงานช่างยนต์ของผู้บริหาร และครู-อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาเครื่องกลจะต้องมีการพัฒนาหรือปรับปรุงในเรื่องของการระบาย และการไหลเวียนของอากาศจะต้องมีการปรับปรุงแสงสว่างหรือเพิ่มจำนวนโคมไฟ และลดความดังของเสียงรบกวนขณะที่นักเรียนนักศึกษาฝึกปฏิบัติงานภายใน โรงฝึกงานควรมีการแยกพื้นที่เสียงดังออกจากพื้นที่ฝึกปฏิบัติปกติ

2. ด้านการจัดผังในโรงฝึกงานช่างยนต์

เมื่อมีการพิจารณาเป็นรายชื่อด้านการจัดผังในโรงฝึกงานช่างยนต์ของผู้บริหาร และครู-อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาเครื่องกลจะต้องมีการพัฒนาหรือปรับปรุงการจัดพื้นที่ปฏิบัติงานที่เหมาะสมตามวิชาเรียนมีพื้นที่เพียงพอในการปฏิบัติงาน มีแสงสว่างทั่วถึงจัดวางเครื่องจักร เครื่องมือ ตู้เก็บเครื่องมือให้เหมาะสมและเพียงพอสามารถปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีห้องน้ำ ห้องสุขา อ่างล้างมือ และน้ำดื่ม รวมไปถึงในส่วนในพื้นที่พักผ่อนของนักเรียน นักศึกษาที่เพียงพอเหมาะสม

3. ด้านความปลอดภัยในโรงฝึกงานช่างยนต์

เมื่อมีการพิจารณาเป็นรายชื่อด้านความปลอดภัยในโรงฝึกงานช่างยนต์ของผู้บริหาร และครู-อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาเครื่องกลจะต้องมีการพัฒนาหรือปรับปรุงการจัดทำตารางการตรวจเช็คสภาพเครื่องจักรให้พร้อมที่จะใช้งานอย่างปลอดภัย จัดหาจัดเตรียมอุปกรณ์ดับเพลิงที่เพียงพอ จัดทำป้ายหรือข้อเตือนนักเรียน นักศึกษาเกี่ยวกับการเกิดอุบัติเหตุมีการจัดอบรมเรื่องความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง จัดหาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลให้เพียงพอ และต้องมีการตรวจเช็คระบบ สายไฟอุปกรณ์ป้องกันในโรงฝึกงานอย่างต่อเนื่อง

อภิปรายผล

จากการศึกษาผลการวิจัยความคิดเห็น เกี่ยวกับการพัฒนาการจัดโรงฝึกงานช่างยนต์ วิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช อภิปรายดังนี้

1. จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานภาพการปฏิบัติงานปรากฏว่ากลุ่มที่เป็นผู้บริหารมีจำนวน 37 คน และกลุ่มครู-อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาเครื่องกลมีจำนวน 109 คน ซึ่งจำนวนแตกต่างกันมากแต่ผลระดับความคิดเห็นที่ได้มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันเมื่อนำมาเปรียบเทียบกันอาจเป็นเพราะผู้บริหารที่ตอบแบบสอบถามมีความรู้ทางด้านโรงฝึกงานช่างยนต์ เป็นอย่างคึกคักเห็นปัญหาการจัดโรงฝึกงานจึงมีความคิดเห็นไม่แตกต่างกับครู-อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาเครื่องกล

2. จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามสถานศึกษาปรากฏว่าแต่ละสถานศึกษามีจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามต่างกัน และแต่ละสถานศึกษามีปัญหาในการจัดโรงฝึกงานแตกต่างกัน อาจจะมีผลต่อค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มเมื่อนำมาเปรียบเทียบกัน อาจเป็นเพราะการจัดโรงฝึกงานช่างยนต์มีความแตกต่างกันในด้านงบประมาณ จำนวนนักศึกษา ความพร้อมทางด้านเครื่องมือ เครื่องจักร และบุคลากรของสถานศึกษานั้นส่งผลให้มีความคิดเห็นแตกต่างกัน เมื่อนำมาเปรียบเทียบกัน

3. จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามระดับการศึกษาปรากฏว่า กลุ่มที่มีระดับการศึกษาปริญญาตรีมีจำนวน 117 คน และกลุ่มระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีมีจำนวน 29 คน ซึ่งมีจำนวนแตกต่างกันมากไม่ส่งผลต่อค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มเมื่อนำมาเปรียบเทียบกัน อาจเป็นเพราะผู้ตอบแบบสอบถามที่ระดับการศึกษาสูงกว่าปริญญาตรีจบการศึกษาสาขาวิชาเดียวกันกับกลุ่มการศึกษาปริญญาตรีเห็นปัญหาการจัด โรงฝึกงานช่างยนต์ไม่แตกต่างกัน ดังนั้นความคิดเห็นจึงไม่แตกต่างกัน

4. จำนวนผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามประสบการณ์ทำงานปรากฏว่ากลุ่มที่ประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 5 ปี มีจำนวน 61 คน ประสบการณ์การทำงานระหว่าง 5-10 ปี มีจำนวน 39 คน และประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี มีจำนวน 46 คนซึ่งจำนวนแตกต่างกันไม่มากนักทั้ง 3 กลุ่ม ไม่ส่งผลต่อค่าเฉลี่ยและระดับความคิดเห็นของแต่ละกลุ่มเมื่อนำมาเปรียบเทียบกัน และอาจเป็นเพราะประสบการณ์การทำงานจะมากหรือน้อยเมื่อเห็นการจัด โรงฝึกงานช่างยนต์แล้วสามารถมองเห็นปัญหาในการจัดการเรียน การสอน ภายในโรงฝึกงานที่ไม่แตกต่างกันส่งผลให้มีความคิดเห็นที่ไม่แตกต่างกันเมื่อนำมาเปรียบเทียบกันทั้ง 3 กลุ่ม

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาการจัด โรงฝึกงานช่างยนต์วิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราชใน 3 ด้าน คือ ด้านสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงาน ด้านการจัดผังในโรงฝึกงาน และด้านความปลอดภัยในโรงฝึกงาน

จากวิจัยครั้งนี้ค้นพบว่า ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาการจัด โรงฝึกงานช่างยนต์ทั้ง 3 ด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 3 ด้านมีความคิดเห็นระดับสูงสุดเป็นลำดับที่ 1 คือด้านการจัดผังในโรงฝึกงาน ลำดับที่ 2 คือด้านความปลอดภัยในโรงฝึกงาน และลำดับที่ 3 คือด้านสิ่งแวดล้อมในโรงฝึกงาน ซึ่งสอดคล้องกับสมัย สามีต (2543, บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดและบริหาร โรงฝึกงานช่างยนต์ที่พึงประสงค์ของครู-อาจารย์วิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

ผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้

ระดับความคิดเห็นของครู-อาจารย์สอนสาขาช่างยนต์ วิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนืออยู่ในระดับมากทั้ง 6 ด้าน โดยเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยเป็นดังนี้ ด้านการวางแผน โรงฝึกงาน ด้านการจัดซื้อเครื่องมืออุปกรณ์ ด้านความปลอดภัยในโรงฝึกงาน ด้านการบำรุงรักษาเครื่องมืออุปกรณ์ ด้านการจัดซื้อวัสดุการเก็บรักษาและการเบิกจ่าย ด้านการจัดสิ่งแวดล้อมใน โรงฝึกงาน

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารกับครูอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาการจัด โรงฝึกงานช่างยนต์ทั้ง 3 ด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 3 ด้าน ไม่แตกต่างกันทั้ง

ระดับความคิดเห็นและลำดับที่ ซึ่งระดับความคิดเห็นลำดับที่ 1 คือด้านการจัดผังในโรงฝึกงาน ลำดับที่ 2 คือด้านความปลอดภัยในโรงฝึกงาน และลำดับที่ 3 คือด้านสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงาน ซึ่งสอดคล้องกับชาติ ธรรมโสภณ (2544, บทคัดย่อ) ซึ่งวิจัยเรื่อง ปัญหาการบริหารโรงฝึกงาน แผนกวิชาช่างก่อสร้างในวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารวิทยาลัยและอาจารย์ประจำแผนกวิชาช่างก่อสร้าง พบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่ตรงกับสมมติฐานที่ตั้งไว้

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาการจัดโรงฝึกงานช่างยนต์ซึ่งจำแนกตามสถานศึกษาทั้ง 3 ด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับมากและระดับปานกลาง สถานศึกษาที่มีระดับความคิดเห็นระดับมากด้านการจัดผังในโรงฝึกงานช่างยนต์ คือ วิทยาลัยการอาชีพหัวไทร วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช และวิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือนครศรีธรรมราช ระดับความคิดเห็นระดับปานกลางคือ วิทยาลัยการอาชีพนครศรีธรรมราช วิทยาลัยการอาชีพพรหมคีรี วิทยาลัยเทคนิคทุ่งสง วิทยาลัยเทคนิคสิชล และวิทยาลัยสารพัดช่างนครศรีธรรมราช สถานศึกษาที่มีระดับความคิดเห็นระดับมากด้านความปลอดภัยในโรงฝึกงานช่างยนต์ คือ วิทยาลัยการอาชีพหัวไทร วิทยาลัยเทคนิคสิชล และวิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือนครศรีธรรมราช ระดับความคิดเห็นระดับปานกลางคือ วิทยาลัยการอาชีพนครศรีธรรมราช วิทยาลัยการอาชีพพรหมคีรี วิทยาลัยเทคนิคทุ่งสง วิทยาลัยเทคนิค นครศรีธรรมราช วิทยาลัยเทคนิคสิชล และวิทยาลัยสารพัดช่างนครศรีธรรมราช สถานศึกษาที่มีระดับความคิดเห็นระดับมากด้านสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงานช่างยนต์ คือ วิทยาลัยการอาชีพหัวไทร ส่วนระดับความคิดเห็นระดับปานกลางคือ วิทยาลัยการอาชีพนครศรีธรรมราช วิทยาลัยการอาชีพพรหมคีรี วิทยาลัยเทคนิคทุ่งสง วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช วิทยาลัยเทคนิคสิชล วิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือนครศรีธรรมราช และวิทยาลัยสารพัดช่างนครศรีธรรมราช ไม่สอดคล้องกับชาติ ธรรมโสภณ (2544, บทคัดย่อ) ซึ่งวิจัยเรื่อง ปัญหาการบริหารโรงฝึกงานแผนกวิชาช่างก่อสร้างในวิทยาลัยเทคนิค กลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารวิทยาลัยและอาจารย์ประจำแผนกวิชาช่างก่อสร้างจำแนกตามประเภทสถานศึกษาแยกเป็นวิทยาลัยเทคนิคทั่วไป และวิทยาลัยเทคนิคดีเด่น พบว่ามีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งสองกลุ่มไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะวิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราชที่ศึกษามีจำนวน 8 แห่งปัญหาการจัดโรงฝึกงานช่างยนต์แต่ละสถานศึกษามีความแตกต่างกันทั้งในด้านเครื่องมือ เครื่องจักร การจัดการเรียน การสอน จำนวนครู-อาจารย์ และงบประมาณสนับสนุนตามจำนวนนักเรียน นักศึกษาจึงมีความคิดเห็นแตกต่างกันเมื่อนำมาเปรียบเทียบความคิดเห็น

เมื่อพิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาการจัดโรงฝึกงานช่างยนต์ซึ่งจำแนกตามระดับการศึกษาทั้ง 3 ด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 3 ด้านไม่แตกต่างกันทั้งระดับความคิดเห็นและลำดับที่ ซึ่งระดับความคิดเห็นลำดับที่ 1 คือด้านการจัดผังในโรงฝึกงาน ลำดับที่ 2 คือด้านความปลอดภัยในโรงฝึกงาน และลำดับที่ 3 คือด้านสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงาน

พิจารณาเปรียบเทียบความคิดเห็นของผู้บริหารและครูอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับปัญหาการจัดโรงฝึกงานช่างยนต์ซึ่งจำแนกตามประสบการณ์การทำงานทั้ง 3 ด้านมีความคิดเห็นอยู่ในระดับปานกลางทั้ง 3 ด้านไม่แตกต่างกัน ประสบการณ์การทำงานต่ำกว่า 5 ปี มีความคิดเห็นระดับปานกลางลำดับที่ 1 คือด้านความปลอดภัยในโรงฝึกงาน ลำดับที่ 2 คือด้านการจัดผังในโรงฝึกงาน และลำดับที่ 3 คือด้านสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงาน ประสบการณ์การทำงานระหว่าง 5-10 ปี มีความคิดเห็นระดับปานกลาง ลำดับที่ 1 คือด้านการจัดผังในโรงฝึกงาน ลำดับที่ 2 คือด้านความปลอดภัยในโรงฝึกงาน และลำดับที่ 3 คือด้านสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงาน และประสบการณ์การทำงานมากกว่า 10 ปี มีความคิดเห็นระดับปานกลางทั้ง 3 ด้านไม่แตกต่างกันทั้งระดับความคิดเห็นและลำดับที่กับกลุ่มประสบการณ์การทำงานระหว่าง 5-10 ปี ซึ่งสอดคล้องกับสมัย สามิต (2543, บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาวิจัยเรื่อง การจัดและบริหาร โรงฝึกงานช่างยนต์ที่พึงประสงค์ของครู-อาจารย์ วิทยาลัยเทคนิคกลุ่มภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จากการเปรียบเทียบความคิดเห็นของครู-อาจารย์จำแนกตามประสบการณ์การทำงานและสภาพของสถานศึกษาผลวิจัยพบว่า ครู-อาจารย์กลุ่มสถานศึกษาดีเด่นกับกลุ่มสถานศึกษาทั่วไปมีความคิดเห็นแตกต่างกันในด้านการจัดสิ่งแวดลอมในโรงฝึกงาน โดยกลุ่มสถานศึกษาดีเด่นความคิดเห็นอยู่ในระดับมากกว่ากลุ่มสถานศึกษาทั่วไป ครู-อาจารย์กลุ่มอายุราชการต่ำกว่า 5 ปี กลุ่มอายุราชการ 5-10 ปี และกลุ่มอายุราชการ 10 ปีขึ้นไป มีความคิดเห็นไม่แตกต่างกันในทุกด้าน

ความคิดเห็นเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดโรงฝึกงานช่างยนต์ของผู้บริหารและครู-อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาเครื่องกลวิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราชใน 3 ด้าน คือ ด้านสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงาน ด้านการจัดผังในโรงฝึกงาน และด้านความปลอดภัยในโรงฝึกงาน

จากวิจัยครั้งนี้ค้นพบว่าความคิดเห็นของผู้บริหารและครูอาจารย์ผู้สอนเกี่ยวกับการพัฒนาการจัดโรงฝึกงานช่างยนต์

1. ด้านสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงานช่างยนต์

จะต้องมีการพัฒนาหรือปรับปรุงในเรื่องของการระบายและการไหลเวียนของอากาศจะต้องมีการปรับปรุงแสงสว่างหรือเพิ่มจำนวน โคมไฟ และลดความดังของเสียงรบกวน ขณะที่นักเรียนนักศึกษาฝึกปฏิบัติงานภายในโรงฝึกงานควรมีการแยกพื้นที่เสียงดังออกจากพื้นที่ฝึก

ปฏิบัติปกติซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ไพโรจน์ ติรัตนากุล (ม.ป.ป., 20) อธิบายว่าอุณหภูมิ และการระบายอากาศ อุณหภูมิห้องที่สบายจะอยู่ระหว่าง 20-24 องศาเซลเซียส การปรับอุณหภูมิ จึงมีผลต่อการปฏิบัติงานของนักเรียน นักศึกษา ในการระบายอากาศจำเป็นต้องคำนึงถึงการเกิดกลิ่น สารพิษ และความร้อนที่เพิ่มขึ้น การระบายอากาศที่ดีควรมีอากาศบริสุทธิ์เข้ามาแทนประมาณ 30 ลูกบาศก์เมตรต่อคนต่อ ชม. แต่ในบรรยากาศที่มีควันจะเป็น 40 ลูกบาศก์เมตรต่อคนต่อ ชม. โดยขนาดของอาคารจะต้องมีปริมาตรไม่ต่ำกว่า 15 ลูกบาศก์เมตรต่อคน และแนวคิด ของธีรวุฒิ บุญยโสภณ (2536, 14) อธิบายไว้ว่าการระบายอากาศ หรือการถ่ายเทของอากาศในโรงฝึกงาน เป็นสิ่งจำเป็นสำคัญยิ่งต่อการปฏิบัติงานของนักศึกษา หรือแม้แต่โรงงานอุตสาหกรรมก็ถือว่าเป็น เรื่องสำคัญเดียวกัน การระบายอากาศในโรงฝึกงาน จะช่วยทำให้อุณหภูมิของอากาศภายในโรงฝึกงาน ลดลง ไม่อบอ้าว เป็นการช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานหรือฝึกงาน ลดความเบื่อบ่า ในการฝึกงานของนักศึกษา

2. ด้านการจัดผังในโรงฝึกงานช่างยนต์

จะต้องมีการพัฒนาหรือปรับปรุงการจัดพื้นที่ปฏิบัติงานที่เหมาะสมตามวิชาเรียน มีพื้นที่เพียงพอในการปฏิบัติงาน มีแสงสว่างทั่วถึงจัดวางเครื่องจักร เครื่องมือ ตู้เก็บเครื่องมือ ให้เหมาะสมและเพียงพอสามารถปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีห้องน้ำห้องสุขา อ่างล้างมือ และน้ำดื่ม รวมไปถึงในส่วนของพื้นที่พักผ่อนของนักเรียน นักศึกษาที่เพียงพอเหมาะสม ซึ่งสอดคล้อง กับแนวคิดของ ชัยนนท์ ศรีสุภินานนท์ (อ้างใน สมัย สามิต, 2543, 15) กล่าวไว้ว่าการจัดวางผัง โรงฝึกงานก็คืองานหรือการวางแผนในการจัดคน วัสดุ เครื่องมือและสิ่งสนับสนุนอื่นๆ ให้อยู่ใน ตำแหน่งที่เหมาะสมที่สุดภายในตัวอาคารที่มีอยู่ หรือ อาจจะรวมถึงตัวอาคารด้วย เพื่อให้สิ่งเหล่านี้ อยู่ในลักษณะที่จะทำงานมีความปลอดภัย และผลผลิตมากที่สุด

แนวคิดของ ธีรวุฒิ บุญยโสภณ (2536, 5) อธิบายว่าการจัดพื้นที่ฝึกปฏิบัติสำหรับ นักศึกษาในโรงงานจะต้องพิจารณาถึงความยืดหยุ่นและเปลี่ยนแปลงได้เมื่อต้องการ โยกย้าย ปรับปรุงหรือพัฒนาโรงฝึกงานใหม่ในอนาคต ดังนั้นในการวางแผนสร้างโรงฝึกงานจึงจำเป็นต้อง จัดพื้นที่ใช้สอยด้านต่างๆ ให้เพียงพอกับจำนวนนักศึกษาที่จะรับเข้ามาเรียนและ โครงการขยาย การรับนักศึกษาเพิ่มขึ้นในอนาคตด้วย การพิจารณาพื้นที่ใช้สอยของโรงฝึกงานช่างอุตสาหกรรม เช่น ช่างยนต์ ช่างกลโรงงาน ช่างเชื่อมโลหะแผ่น ช่างไฟฟ้ากำลัง ช่างอิเล็กทรอนิกส์ ช่างก่อสร้าง เป็นต้น จะต้องคำนึงถึงมาตรฐานการใช้พื้นที่ของนักศึกษาในแต่ละสาขาอาชีพ โดยต้องมีพื้นที่ เพื่อไว้สำหรับห้องพักครู ห้องบรรยายก่อนฝึกปฏิบัติ ห้องสมุดประจำโรงงานและพื้นที่สำหรับการติดตั้งเครื่องจักรที่จะขยายเพิ่มในอนาคตด้วย

3. ด้านความปลอดภัยในโรงฝึกงานช่างยนต์

จะต้องมีการพัฒนาหรือปรับปรุงการจัดทำตารางการตรวจเช็คสภาพเครื่องจักรให้พร้อมที่จะใช้งานอย่างปลอดภัย จัดหาจัดเตรียมอุปกรณ์ดับเพลิงที่เพียงพอ จัดทำป้ายหรือข้อเตือนนักเรียน นักศึกษาเกี่ยวกับการเกิดอุบัติเหตุมีการจัดอบรมเรื่องความปลอดภัยอย่างต่อเนื่อง จัดหาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลให้เพียงพอ และต้องมีการตรวจเช็คระบบสายไฟอุปกรณ์ป้องกันในโรงฝึกงานอย่างต่อเนื่อง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ธีรวุฒิ บุญยโสภณ (2536, หน้า 88) โครงสร้างของอาคาร โรงฝึกงาน พื้น โรงฝึกงาน ทางชั้นย้าย หรือทางเดิน สิ่งอำนวยความสะดวกในการเก็บวัสดุ สิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักเรียน นักศึกษา อุปกรณ์และเครื่องจักร เป็นต้น กลุ่มผู้รับผิดชอบด้านความปลอดภัยในการทำงานของนักศึกษาจะต้องคำนึงถึงการตรวจดูแลความเรียบร้อยต่างๆ

แนวคิดของ ธีรวุฒิ บุญยโสภณ (2536, 28-30) หลักความปลอดภัยในการทำงานที่ควรจะอบรมให้นักศึกษาทุกคน ได้ยึดถือไว้เป็นหลักปฏิบัติอย่างเคร่งครัด มีดังนี้คือ

- 1) ต้องมีความละเอียดรอบคอบในการทำงานทุกครั้ง
- 2) ต้องสวมชุดทำงานที่เหมาะสมสำหรับการทำงานนั้นๆ
- 3) ตรวจสอบความเรียบร้อยของชิ้นส่วนที่สำคัญๆ ของเครื่องจักรก่อนเดินเครื่องแต่ละครั้ง ชิ้นส่วนที่อาจก่อให้เกิดอันตรายได้ เช่น ระบบสายพาน ระบบสายไฟ ระบบน้ำมันหล่อลื่นที่ไม่ถูกต้อง ฝาครอบระบบหมุนของเครื่องจักรซึ่งหลวมหรือชำรุด เช่น เฟืองเกียร์ มอเตอร์ไฟฟ้า เป็นต้น

- 4) ก่อนลงมือทำงานกับเครื่องจักรกลทุกเครื่องจะต้องทราบวิธีการเดินเครื่องทำงานของเครื่อง วิธีปฏิบัติงาน และหลักความปลอดภัยของแต่ละเครื่องก่อนลงมือเดินเครื่อง

จากการวิจัยการพัฒนาการจัด โรงฝึกงานช่างยนต์ของผู้บริหารและครู-อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาเครื่องกลวิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราชใน 3 ด้าน คือ ด้านสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงาน ด้านการจัดผังในโรงฝึกงาน และด้านความปลอดภัยในโรงฝึกงาน ผู้การปรับปรุงพัฒนาจะสอดคล้องกับงานวิจัยของ ประดิษฐ์ สกทา (2547, บทคัดย่อ) ซึ่งศึกษาแนวทางการจัดโรงฝึกงานช่างยนต์ ในสถาบันการอาชีวศึกษาภาคตะวันออกเฉียงใต้ สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

- 1) แนวทางการจัดโรงฝึกงานช่างยนต์ คือข้อเสนอ วิธีการ ขั้นตอนการปฏิบัติงาน การดำเนินการ และองค์ประกอบต่างๆ ที่เชื่อมโยงกันอย่างเป็นระบบ ในการวางแผน โรงฝึกงาน การจัดการสิ่งแวดล้อมภายในโรงฝึกงาน การจัดการในโรงฝึกงาน และความปลอดภัยในโรงฝึกงาน ให้สอดคล้องกับสภาพพื้นที่หลักสูตร และการปฏิบัติงานจริงในสถานประกอบการ อันจะเป็น

การสร้างประสิทธิภาพการเรียน การสอน สาขาวิชาช่างยนต์ ในสถาบันการอาชีวศึกษา ภาคตะวันออก สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา

2) ผู้บริหาร และครู-อาจารย์ เห็นด้วยต่อแนวทางการจัดโรงฝึกงานช่างยนต์อยู่ในระดับมาก ทั้งในภาพรวม และรายด้านทั้ง 4 ด้าน ได้แก่ ด้านความปลอดภัย ด้านการจัดการ โรงฝึกงาน ด้านวางแผน และด้านการจัดการสิ่งแวดล้อมในโรงฝึกงาน

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยในครั้งนี้เพื่อนำผลการวิจัยมาใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการพัฒนาการจัดโรงฝึกงานช่างยนต์ ผู้วิจัยอาศัยผลการวิจัยในครั้งนี้เป็นข้อมูลพื้นฐานของข้อเสนอแนะต่างๆ ด้วยเจตนารมณ์ที่จะสะท้อนผลงานวิจัยสามารถนำไปพัฒนา การจัดโรงฝึกงานช่างยนต์วิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช ผู้วิจัยมิได้มีเจตนาที่จะชี้ให้เห็นว่าผู้บริหารและครู-อาจารย์ผู้สอนสาขาวิชาเครื่องกล กลุ่มหนึ่งกลุ่มใดดีกว่ากัน หรือสถานศึกษาหนึ่งสถานศึกษาใดดีกว่ากัน แต่เพื่อเป็นการเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาการจัดโรงฝึกงานช่างยนต์สำหรับสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราช โดยแบ่งข้อเสนอแนะออกเป็นดังนี้

ข้อเสนอแนะสำหรับสถานศึกษา จากผลการวิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

วิทยาลัยการอาชีพนครศรีธรรมราช

ด้านสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงานช่างยนต์

1. ปรับปรุงห้องเครื่องมือที่มีปัญหาเรื่องแสงสว่างจากธรรมชาติในช่วงกลางวัน โดยเพิ่มจำนวนโคมไฟ
2. ปรับปรุงบริเวณที่ฝึกงานที่มีปัญหาเรื่องแสงสว่างจากธรรมชาติในการฝึกปฏิบัติงาน ช่วงกลางวันโดยเพิ่มจำนวนโคมไฟ และเปลี่ยนช่องแสงหรือกระเบื้องใส
3. แก้ไขปรับปรุงปัญหาเรื่องอุณหภูมิ และอากาศที่หมุนเวียนขณะปฏิบัติงานภายในโรงฝึกงานโดยเพิ่มจำนวนพัดลมดูดอากาศ
4. เพิ่มพัดลม และช่องระบายสำหรับการระบายอากาศในห้องเครื่องมือและห้องเก็บวัสดุฝึกเพื่อป้องกันความอับชื้น
5. ความดังของเสียงมีปัญหาค่อการฝึกปฏิบัติภายในโรงฝึกงานควรมีการแยกบริเวณปฏิบัติสำหรับงานที่มีเสียงดังออกจากพื้นที่อื่น

ด้านการจัดผังในโรงฝึกงานช่างยนต์

1. จัดวางน้ำดื่มให้มีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน นักศึกษา

2. เพิ่มจำนวนพื้นที่ที่น้ำต่างให้มีจำนวนเพียงพอต่อการรับแสงธรรมชาติ และการถ่ายเทอากาศ

3. เพิ่มจำนวนก๊อกน้ำ และผงชักฟอกให้มีเพียงพอต่อจำนวนนักเรียน นักศึกษา

4. จัดพื้นที่แสดงผลงานของนักเรียน นักศึกษาให้มีเพียงพอ

5. จัดแบ่ง Section ที่เหมาะสมตามวิชาเรียน กับการปฏิบัติงานปรับปรุงสัดส่วนพื้นที่ของโรงฝึกงานให้เหมาะสมกับจำนวนเครื่องจักร อุปกรณ์

6. เพิ่มจำนวนตู้เก็บเครื่องมือไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน นักศึกษา

7. เพิ่มจำนวนห้องสุขามีให้สมดุลกับจำนวนนักเรียน นักศึกษา

8. ปรับปรุงตำแหน่งที่ตั้งของห้องเก็บเครื่องมือให้เหมาะสมกับลักษณะงานที่ฝึกปฏิบัติ

9. เพิ่มพื้นที่ของโรงฝึกงานที่มีปัญหาต่อจำนวนนักเรียน นักศึกษาให้เหมาะสม

ด้านความปลอดภัยในโรงฝึกงานช่างยนต์

1. จัดทำตารางการตรวจเช็คสภาพเครื่องจักรให้เป็นปัจจุบัน

2. ปรับปรุงจัดหาเครื่องป้องกันประกายไฟหินเจียรระไนให้รัดกุม

3. จัดหาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลให้เพียงพอกับนักเรียน นักศึกษา

4. เพิ่มการติดป้ายเตือนให้ใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลขณะปฏิบัติงานให้ทุก

พื้นที่การปฏิบัติงาน

5. จัดหาภาชนะใส่เศษวัสดุที่เหลือใช้ให้เพียงพอ

6. ปรับปรุงฉนวน ใต้ปฏิบัติงานไฟฟ้าเพื่อป้องกันอันตราย

7. ตรวจสอบสายไฟที่ใช้ภายในโรงฝึกงานให้มีมาตรฐาน และอยู่ในสภาพพร้อมต่อ

การใช้งาน

8. ปรับปรุงห้องเชื่อมแก๊ส และเชื่อมโลหะให้มีวัสดุทนไฟป้องกันรอบๆ

วิทยาลัยการอาชีพพรหมคีรี

ด้านสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงานช่างยนต์

1. ปรับปรุงการระบายอากาศในห้องเครื่องมือ และห้องเก็บวัสดุฝึกเพื่อป้องกันความ

อับชื้น

2. แก้ไขปรับปรุงปัญหาเรื่องอุณหภูมิ และอากาศที่หมุนเวียนขณะปฏิบัติงานภายใน

โรงฝึกงานโดยเพิ่มจำนวนพัดลมดูดอากาศ

3. ปรับปรุงห้องเครื่องมือที่มีปัญหาเรื่องแสงสว่างจากธรรมชาติในช่วงกลางวัน โดย

เพิ่มจำนวนโคมไฟ

4. ปรับปรุงบริเวณที่ฝึกงานที่มีปัญหาเรื่องแสงสว่างจากธรรมชาติในการฝึกปฏิบัติงาน ช่วงกลางวัน โดยเพิ่มจำนวนโคมไฟ และเปลี่ยนช่องแสงหรือกระเบื้องใส

5. ความดังของเสียงมีปัญหาคือการฝึกปฏิบัติภายใน โรงฝึกงานควรมีการแยกบริเวณ ปฏิบัติสำหรับงานที่มีเสียงดัง

6. ปรับปรุงอุปกรณ์รองรับเครื่องจักรเพื่อป้องกันเสียงจากการสั่นสะเทือนของเครื่องจักร

8. ปรับปรุงการทาสีบริเวณที่ต้องการสื่อความหมายพิเศษให้เหมาะสม

ด้านการจัดผังใน โรงฝึกงานช่างยนต์

1. จัดพื้นที่แสดงผลงานของนักเรียน นักศึกษาให้มีเพียงพอ

2. จัดแบ่ง Section ที่เหมาะสมตามวิชาเรียน กับการปฏิบัติงานปรับปรุงสัดส่วนพื้นที่

ของโรงฝึกงานให้เหมาะสมกับจำนวนเครื่องจักร อุปกรณ์

3. จัดพื้นที่สำหรับการบรรยายก่อนการฝึกปฏิบัติงานให้เหมาะสม

4. จัดวางน้ำดื่มให้มีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน นักศึกษา

5. ปรับปรุงพื้นที่ทางเดินระหว่างเครื่องจักร และทางเดินใน โรงงานฝึกงานให้เหมาะสม

6. เพิ่มจำนวนห้องสุขามีให้สมดุลกับจำนวนนักเรียน นักศึกษา

7. ติดตั้ง จัดวาง เครื่องจักรอุปกรณ์ให้เหมาะสมกับสภาพการฝึกงานแต่ละประเภท

8. จัดพื้นที่สำหรับการพักระหว่างการปฏิบัติงานภายใน โรงฝึกงานให้เพียงพอกับ

จำนวนนักเรียน นักศึกษา

9. จัดหาตู้เก็บเครื่องมือให้เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน นักศึกษา

ด้านความปลอดภัยใน โรงฝึกงานช่างยนต์

1. จัดทำตารางการตรวจเช็คสภาพเครื่องจักร ให้เป็นปัจจุบัน

2. จัดหาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลให้เพียงพอกับนักเรียน นักศึกษา

3. ปรับปรุงจัดหาเครื่องป้องกันประกายไฟหินเจียรระไนให้รัดกุม

4. ปรับปรุงห้องเชื่อมแก๊ส และเชื่อม โลหะให้มีวัสดุทนไฟป้องกันรอบๆ

5. จัดหาอุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้นให้พร้อมในโรงฝึกงาน

6. จัดหาภาชนะใส่เศษวัสดุที่เหลือใช้ให้เพียงพอ

7. ตรวจสอบสายไฟที่ใช้ภายใน โรงฝึกงานให้มีมาตรฐาน และอยู่ในสภาพพร้อมต่อ

การใช้งาน

8. ปรับปรุงห้องเชื่อมแก๊ส และเชื่อม โลหะให้มีวัสดุทนไฟป้องกันรอบๆ

9. เพิ่มอุปกรณ์ดับเพลิง และพร้อมที่จะใช้งานได้สะดวกมีการจัดวางที่เหมาะสม

วิทยาลัยการอาชีพหัวไทร

ด้านสภาพแวดล้อมใน โรงฝึกงานช่างยนต์

- อับชื้น
1. ปรับปรุงการระบายอากาศในห้องเครื่องมือ และห้องเก็บวัสดุฝึกเพื่อป้องกันความอับชื้น
 2. ความดังของเสียงมีปัญหาต่อการฝึกปฏิบัติภายใน โรงฝึกงานควรมีการแยกบริเวณปฏิบัติสำหรับงานที่มีเสียงดัง
 3. ปรับปรุงอุปกรณ์รองรับเครื่องจักรเพื่อป้องกันเสียงจากการสั่นสะเทือนของเครื่องจักร
 4. แก้ไขปรับปรุงปัญหาเรื่องอุณหภูมิ และอากาศที่หมุนเวียนขณะปฏิบัติงานภายใน โรงฝึกงาน โดยเพิ่มจำนวนพัดลมดูดอากาศ
 5. ปรับปรุงสีที่ใช้ทาผนัง พื้น เพดาน ใน โรงฝึกงาน ให้เหมาะสม
 6. ปรับปรุงบริเวณที่ฝึกงานที่มีปัญหาเรื่องแสงสว่างจากธรรมชาติในการฝึกปฏิบัติงาน ช่วงกลางวัน โดยเพิ่มจำนวนโคมไฟ และเปลี่ยนช่องแสงหรือกระเบื้องใส

ด้านการจัดผังใน โรงฝึกงานช่างยนต์

1. จัดแบ่ง Section ที่เหมาะสมตามวิชาเรียน กับการปฏิบัติงานปรับปรุงสัดส่วนพื้นที่ของโรงฝึกงานให้เหมาะสมกับจำนวนเครื่องจักร อุปกรณ์
 2. จัดหาตู้เก็บเครื่องมือให้เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน นักศึกษา
 3. เพิ่มพื้นที่ของโรงฝึกงานให้เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน นักศึกษา
 4. เพิ่มการจัดวางน้ำดื่มมีให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน นักศึกษา
 5. ปรับปรุงรูปร่างของโรงฝึกงานให้เหมาะสมกับสภาพการปฏิบัติงาน
 6. ปรับพื้นที่ทางเดินระหว่างเครื่องจักร และทางเดินใน โรงงานฝึกงานให้เหมาะสม
 7. เพิ่มจำนวนห้องสุขามีให้สอดคล้องกับจำนวนนักเรียน นักศึกษา
 9. เพิ่มพื้นที่หน้าต่างให้มีจำนวนเพียงพอต่อการรับแสงธรรมชาติ และการถ่ายเทอากาศ
- ด้านความปลอดภัยในโรงฝึกงานช่างยนต์

1. จัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้เครื่องจักรอุปกรณ์ก่อนใช้งานภาคเรียนละ 1 ครั้ง
2. จัดเตรียมอุปกรณ์ดับเพลิงไว้ตามจุดต่างๆ ให้เพียงพอ และพร้อมที่จะใช้งาน
3. จัดหา และส่งเสริมการใช้เครื่องป้องกันเสียงให้กับนักเรียน นักศึกษา
4. ตรวจสอบสายไฟที่ใช้ภายใน โรงฝึกงาน ให้มีมาตรฐาน และอยู่ในสภาพพร้อมต่อการใช้งาน

5. จัดทำป้ายประกาศ หรือข้อเตือนให้กับนักเรียน นักศึกษาเกี่ยวกับการเกิดอุบัติเหตุ ในการปฏิบัติงานให้ชัดเจน และทั่วถึง

6. จัดหาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลให้เพียงพอในการเรียนปฏิบัติ
7. จัดแยกสารเคมีที่ไวไฟไว้ห่างจากจุดอันตรายให้เหมาะสม
8. ปรับปรุงจำนวนโต๊ะปฏิบัติงาน ไฟฟ้าเพื่อป้องกันอันตราย
9. ปรับปรุงห้องเชื่อมแก๊ส และเชื่อมโลหะให้มีวัสดุทนไฟป้องกันรอบๆ
10. ปรับปรุงจัดหาเครื่องป้องกันประกายไฟหินเจียรระไนให้รัดกุม

วิทยาลัยเทคนิคทุ่งสง

ด้านสภาพแวดล้อมใน โรงฝึกงานช่างยนต์

1. ความดังของเสียงมีปัญหาต่อการฝึกปฏิบัติภายใน โรงฝึกงานควรมีการแยกบริเวณ ปฏิบัติสำหรับงานที่มีเสียงดัง

2. ปรับปรุงอุปกรณ์รองรับเครื่องจักรเพื่อป้องกันเสียงจากการสั่นสะเทือนของเครื่องจักร
3. ปรับปรุงการระบายอากาศในห้องเครื่องมือ และห้องเก็บวัสดุฝึกเพื่อป้องกันความ

อับชื้น

4. ปรับปรุงสีที่ใช้ทาผนัง พื้น เพดาน ในโรงฝึกงานให้เหมาะสม
5. แก้ไขปรับปรุงปัญหาเรื่องอุณหภูมิ และอากาศที่หมุนเวียนขณะปฏิบัติงานภายใน โรงฝึกงาน โดยเพิ่มจำนวนพัดลมดูดอากาศ

6. ปรับปรุงสีที่ใช้ทาภายใน และภายนอกในการสะท้อนแสงเพื่อช่วยให้เกิดแสงสว่าง

7. ปรับปรุงบริเวณที่ฝึกงานที่มีปัญหาเรื่องแสงสว่างจากธรรมชาติในการฝึกปฏิบัติงาน

ช่วงกลางวัน โดยเพิ่มจำนวน โคมไฟ และเปลี่ยนช่องแสงหรือกระเบื้องใส

ด้านการจัดผังใน โรงฝึกงานช่างยนต์

1. จัดวางน้ำดื่มให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน นักศึกษา
2. เพิ่มจำนวนห้องสุขามีให้สอดคล้องกับจำนวนนักเรียน นักศึกษา
3. เพิ่มจำนวนตู้เก็บเครื่องมือให้เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน นักศึกษา
4. จัดพื้นที่สำหรับการพักระหว่างการปฏิบัติงานภายใน โรงฝึกงานให้เหมาะสม

และเพียงพอ

5. เพิ่มจำนวนก๊อกน้ำ และผงซักฟอกมีให้เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน นักศึกษา

6. จัดพื้นที่แสดงผลงานของนักเรียน นักศึกษาให้เพียงพอ

7. เพิ่มสัดส่วนพื้นที่ของโรงฝึกงานให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน นักศึกษา

8. จัดแบ่ง Section ที่เหมาะสมตามวิชาเรียน กับการปฏิบัติงานปรับปรุงสัดส่วนพื้นที่ของโรงฝึกงานให้เหมาะสมกับจำนวนเครื่องจักร อุปกรณ์

ด้านความปลอดภัยในโรงฝึกงานช่างยนต์

1. ปรับปรุงห้องเชื่อมแก๊ส และเชื่อมโลหะให้มีวัสดุทนไฟป้องกันรอบๆ
2. จัดทำตารางการตรวจเช็คสภาพเครื่องจักรให้เป็นปัจจุบัน
3. จัดหาเครื่องป้องกันประกายไฟจากหินเจียรระ ใน เมื่อใช้งาน
4. ปรับปรุงฉนวน โตะปฏิบัติงานไฟฟ้าเพื่อป้องกันอันตราย
5. จัดหาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลให้เพียงพอ และพร้อมที่ใช้งาน
6. จัดหาอุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้นให้พร้อมในโรงฝึกงาน
7. จัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้เครื่องจักรอุปกรณ์ก่อนใช้งาน

ปีการศึกษาละ 1 ครั้ง

8. จัดเตรียมอุปกรณ์ดับเพลิงไว้ตามจุดต่างๆ ให้เพียงพอ และพร้อมที่จะใช้งาน
9. จัดทำป้ายประกาศ หรือข้อเตือนนักเรียน นักศึกษาเกี่ยวกับการเกิดอุบัติเหตุในการปฏิบัติงานให้ชัดเจน

วิทยาลัยเทคนิคนครศรีธรรมราช

ด้านสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงานช่างยนต์

1. แก้ไขปรับปรุงปัญหาเรื่องอุณหภูมิ และอากาศที่หมุนเวียนขณะปฏิบัติงานภายในโรงฝึกงาน โดยเพิ่มจำนวนพัดลมดูดอากาศ
2. เพิ่มพัดลม และช่องระบายสำหรับการระบายอากาศในห้องเครื่องมือ และห้องเก็บวัสดุฝึกเพื่อป้องกันความอับชื้น
3. ความดังของเสียงมีปัญหาต่อการฝึกปฏิบัติภายใน โรงฝึกงานควรมีการแยกบริเวณปฏิบัติสำหรับงานที่มีเสียงดัง
4. ปรับปรุงอุปกรณ์รองรับเครื่องจักรเพื่อป้องกันเสียงจากการสั่นสะเทือนของเครื่องจักร
5. ปรับปรุงห้องเครื่องมือที่มีปัญหาเรื่องแสงสว่างจากธรรมชาติในช่วงกลางวัน โดยเพิ่มจำนวนโคมไฟ

ด้านการจัดผังในโรงฝึกงานช่างยนต์

1. เพิ่มสัดส่วนพื้นที่ของโรงฝึกงานให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน นักศึกษา
2. เพิ่มพื้นที่ของโรงฝึกงานให้เหมาะสมกับจำนวนเครื่องจักร อุปกรณ์
3. จัดพื้นที่สำหรับการบรรยายก่อนการฝึกปฏิบัติงานให้เหมาะสม
4. จัดตำแหน่งที่ตั้งของห้องเก็บเครื่องมือให้เหมาะสมกับลักษณะงานที่ฝึกปฏิบัติ

5. เพิ่มจำนวนห้องสุขามีให้สมดุลกับจำนวนนักเรียน นักศึกษา
 6. จัดพื้นที่สำหรับการพักระหว่างการปฏิบัติงานภายในโรงฝึกงานให้เพียงพอ
 7. เพิ่มจำนวนก๊อกน้ำ และผงซักฟอกมีให้เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน นักศึกษา
 8. จัดวางน้ำดื่มให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน นักศึกษา
 9. เพิ่มจำนวนตู้เก็บเครื่องมือให้เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน นักศึกษา
 10. จัดพื้นที่แสดงผลงานของนักเรียน นักศึกษาให้เพียงพอ เหมาะสม
- ด้านความปลอดภัยใน โรงฝึกงานช่างยนต์
1. จัดทำตารางการตรวจเช็คสภาพเครื่องจักรให้เป็นปัจจุบัน
 2. จัดเตรียมอุปกรณ์ดับเพลิงไว้ตามจุดต่างๆ ให้เพียงพอ และพร้อมใช้งาน
 3. จัดหาอุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้นให้พร้อมในโรงฝึกงาน
 4. จัดหา ส่งเสริมการใช้เครื่องป้องกันเสียงให้เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน นักศึกษา
 5. ปรับปรุงฉนวน ใต้ปฏิบัติงานไฟฟ้าเพื่อป้องกันอันตราย
 6. จัดทำป้ายประกาศหรือข้อเตือนนักเรียน นักศึกษาเกี่ยวกับการเกิดอุบัติเหตุในการปฏิบัติงาน

ให้ชัดเจน

7. จัดหาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน นักศึกษา
8. ตรวจสอบสายไฟที่ใช้ภายใน โรงฝึกงาน ให้มีมาตรฐาน และอยู่ในสภาพพร้อมต่อ

การใช้งาน

9. จัดหา และจัดวางภาชนะใส่เศษวัสดุที่เหลือใช้ให้เพียงพอ
10. ปรับปรุงห้องเชื่อมแก๊ส และเชื่อมโลหะให้มีวัสดุทนไฟป้องกันรอบๆ

วิทยาลัยเทคนิคสิชล

ด้านสภาพแวดล้อมใน โรงฝึกงานช่างยนต์

1. แก้ไขปรับปรุงปัญหาเรื่องอุณหภูมิ และอากาศที่ทึบมวนเวียนขณะปฏิบัติงานภายในโรงฝึกงาน โดยเพิ่มจำนวนพัดลมดูดอากาศ
2. เพิ่มพัดลม และช่องระบายสำหรับการระบายอากาศในห้องเครื่องมือ และห้องเก็บวัสดุฝึกเพื่อป้องกันความอับชื้น
3. ความดังของเสียงมีปัญหาต่อการฝึกปฏิบัติภายใน โรงฝึกงานควรมีการแยกบริเวณปฏิบัติสำหรับงานที่มีเสียงดัง
4. ปรับปรุงบริเวณที่ฝึกงานที่มีปัญหาเรื่องแสงสว่างจากธรรมชาติในการฝึกปฏิบัติงานช่วงกลางวันโดยเพิ่มจำนวนโคมไฟ และเปลี่ยนช่องแสงหรือกระเบื้องใส

5. ปรับปรุงสีที่ใช้ภายใน และภายนอกใน โรงฝึกงานให้มีการสะท้อนแสงเพื่อช่วยให้เกิดแสงสว่าง

6. ปรับปรุงการทาสีบริเวณที่ต้องการสื่อความหมายพิเศษให้เหมาะสม

7. จัดหาพัสดุควบคุมบริเวณภายใน โรงฝึกงานที่มีการปฏิบัติเกี่ยวกับละอองก๊าซหรือสารพิษ

ด้านการจัดผังใน โรงฝึกงานช่างยนต์

1. เพิ่มจำนวนห้องสุขาให้สอดคล้องกับจำนวนนักเรียน นักศึกษา

2. เพิ่มการจัดวางน้ำดื่มให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน นักศึกษา

3. จัดพื้นที่สำหรับการบรรยายก่อนการฝึกปฏิบัติงานให้เหมาะสม

4. เพิ่มจำนวนก๊อกน้ำ และผงซักฟอกให้เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน นักศึกษา

5. เพิ่มจำนวนตู้เก็บเครื่องมือให้เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน นักศึกษา

6. จัดบริเวณพื้นที่แสดงผลงานของนักเรียน นักศึกษาให้เพียงพอเหมาะสม

7. จัดพื้นที่สำหรับการพักระหว่างการปฏิบัติงานภายใน โรงฝึกงานให้เพียงพอกับ

นักเรียน นักศึกษา

8. เพิ่มพื้นที่หน้าต่างให้มีจำนวนเพียงพอต่อการรับแสงธรรมชาติ และการถ่ายเทอากาศ

9. จัดแบ่ง Section ที่เหมาะสมตามวิชาเรียนการปฏิบัติงาน ปรับปรุงสัดส่วนพื้นที่ของ

โรงฝึกงานให้เหมาะสมกับจำนวนเครื่องจักร อุปกรณ์

ด้านความปลอดภัยใน โรงฝึกงานช่างยนต์

1. ปรับปรุงฉนวน โต้ะปฏิบัติงานไฟฟ้าเพื่อป้องกันอันตราย

2. จัดเตรียมอุปกรณ์ดับเพลิงไว้ตามจุดต่างๆ ให้เพียงพอ และพร้อมจะใช้งาน

3. ปรับปรุงห้องเชื่อมแก๊ส และเชื่อมโลหะให้มีวัสดุทนไฟป้องกันรอบๆ

4. จัดหาเครื่องป้องกันเสียงให้เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน นักศึกษาที่ลงเรียนปฏิบัติ

5. จัดทำป้ายประกาศ หรือข้อเตือนนักเรียน นักศึกษาเกี่ยวกับการเกิดอุบัติเหตุ

ในการปฏิบัติงานให้ชัดเจน

6. จัดหาอุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้นให้พร้อมในโรงฝึกงาน

7. ปรับปรุงจัดหาเครื่องป้องกันประกายไฟหินเจียรระโนให้รัดกุม

8. จัดหาภาชนะใส่เศษวัสดุที่เหลือใช้ให้เพียงพอ

9. จัดการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้เครื่องจักรอุปกรณ์ก่อนใช้

งานปีการศึกษาละ 1 ครั้ง

วิทยาลัยเทคโนโลยีและอุตสาหกรรมการต่อเรือนครศรีธรรมราช

ด้านสภาพแวดล้อมใน โรงฝึกงานช่างยนต์

1. ปรับปรุงระบบระบายอากาศในห้องเครื่องมือ และห้องเก็บวัสดุฝึกเพื่อป้องกันความ
อับชื้น

2. แก้ไขปรับปรุงปัญหาเรื่องอุณหภูมิ และอากาศที่หมุนเวียนขณะปฏิบัติงานภายใน
โรงฝึกงาน โดยเพิ่มจำนวนพัดลมดูดอากาศ

3. ปรับปรุงห้องเครื่องมือให้มีแสงสว่างจากธรรมชาติในช่วงกลางวัน

5. เพิ่มจำนวน โคมไฟเพื่อการกระจายของแสงสว่างภายใน โรงฝึกงาน

6. ความดังของเสียงมีปัญหาต่อการฝึกปฏิบัติภายใน โรงฝึกงานควรมีการแยกบริเวณ
ปฏิบัติสำหรับงานที่มีเสียงดัง

7. ปรับปรุงการทาสีที่ต้องการสื่อความหมายพิเศษให้เหมาะสม

8. ปรับปรุงภูมิทัศน์ของแผนกให้มีบริเวณพักผ่อน

ด้านการจัดผังใน โรงฝึกงานช่างยนต์

1. เพิ่มจำนวนห้องสุขาให้มีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน นักศึกษา

2. เพิ่มพื้นที่ของโรงฝึกงานให้มีเพียงพอต่อจำนวนนักเรียน นักศึกษาให้เหมาะสม

3. จัดพื้นที่แสดงผลงานของนักเรียน นักศึกษาให้เพียงพอ

4. เพิ่มจำนวนตู้เก็บเครื่องมือให้เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน นักศึกษา

5. จัดพื้นที่สำหรับการพักระหว่างการปฏิบัติงานภายใน โรงฝึกงานให้เพียงพอ

6. เพิ่มสัดส่วนพื้นที่ของโรงฝึกงานให้เหมาะสมกับจำนวนเครื่องจักร อุปกรณ์

7. เพิ่มจำนวนก๊อกน้ำ อ่างล้างมือ และผงซักฟอกมีให้เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน นักศึกษา

8. จัดพื้นที่สำหรับการบรรยายก่อนการฝึกปฏิบัติงานให้เหมาะสม และเพียงพอ

9. จัดวางน้ำดื่มมีให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน นักศึกษา

10. ปรับปรุงโรงฝึกงานให้เหมาะสมกับสภาพการปฏิบัติงาน

11. จัดแบ่ง Section ที่เหมาะสมตามวิชาเรียน กับการปฏิบัติงานปรับปรุงสัดส่วนพื้นที่
ของโรงฝึกงานให้เหมาะสมกับจำนวนเครื่องจักร อุปกรณ์

ด้านความปลอดภัยใน โรงฝึกงานช่างยนต์

1. จัดเตรียมอุปกรณ์ดับเพลิงไว้ตามจุดต่างๆ ให้เพียงพอ และพร้อมต่อการใช้งาน

2. จัดทำตารางการตรวจเช็คสภาพเครื่องจักรให้เป็นปัจจุบัน

3. จัดหาเครื่องป้องกันเสียงให้เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน นักศึกษา

4. จัดหาอุปกรณ์ปฐมพยาบาลเบื้องต้นให้พร้อมใน โรงฝึกงาน

5. จัดทำป้ายติดประกาศ หรือข้อเตือนนักเรียน นักศึกษาเกี่ยวกับการเกิดอุบัติเหตุในการปฏิบัติงานให้ชัดเจน

6. จัดหาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลให้เพียงพอ

7. จัดหาภาชนะใส่เศษวัสดุที่เหลือใช้ให้เพียงพอ

9. ปรับปรุงห้องเชื่อมแก๊ส และเชื่อมโลหะให้มีวัสดุทนไฟป้องกันรอบๆ

10. จัดการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้เครื่องจักรอุปกรณ์ก่อนใช้งานปีการศึกษาละ 1 ครั้ง

วิทยาลัยสารพัดช่างนครศรีธรรมราช

ด้านสภาพแวดล้อมในโรงฝึกงานช่างยนต์

1. ความดังของเสียงมีปัญหาต่อการฝึกปฏิบัติภายในโรงฝึกงานควรมีการแยกบริเวณปฏิบัติสำหรับงานที่มีเสียงดัง

2. ปรับปรุงระบบระบายอากาศในห้องเครื่องมือ และห้องเก็บวัสดุฝึกเพื่อป้องกันความอับชื้น

3. ปรับปรุงการทาสีบริเวณที่ต้องการสื่อความหมายพิเศษให้เหมาะสม

4. ปรับปรุงบริเวณที่ฝึกงานที่มีปัญหาเรื่องแสงสว่างจากธรรมชาติในการฝึกปฏิบัติงานช่วงกลางวันโดยเพิ่มจำนวนโคมไฟ และเปลี่ยนช่องแสงหรือกระเบื้องใส

5. ปรับปรุงอุปกรณ์รองรับเครื่องจักรเพื่อป้องกันเสียงจากการสั่นสะเทือนของเครื่องจักรให้เหมาะสม

6. เพิ่มการระบายและการถ่ายเทอากาศโดยใช้พัดลมหรือเครื่องดูดอากาศขณะฝึกปฏิบัติ

7. จัดแบ่ง Section ที่เหมาะสมตามวิชาเรียน กับการปฏิบัติงานปรับปรุงสัดส่วนพื้นที่ของโรงฝึกงานให้เหมาะสมกับจำนวนเครื่องจักร อุปกรณ์

ด้านการจัดผังในโรงฝึกงานช่างยนต์

1. จัดสัดส่วนพื้นที่ของโรงฝึกงานให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน นักศึกษาให้เหมาะสม

2. จัดสัดส่วนพื้นที่ของโรงฝึกงานให้เหมาะสมกับจำนวนเครื่องจักร อุปกรณ์

3. จัดพื้นที่แสดงผลงานของนักเรียน นักศึกษาให้เพียงพอ

4. เพิ่มจำนวนตู้เก็บเครื่องมือให้เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน นักศึกษา

5. จัดพื้นที่สำหรับการบรรยายก่อนการฝึกปฏิบัติงานให้เหมาะสม

6. จัดพื้นที่สำหรับการพักระหว่างการปฏิบัติงานภายในโรงฝึกงานให้เพียงพอ

7. เพิ่มจำนวนห้องสุขาให้มีเพียงพอกับจำนวนนักเรียน นักศึกษา

8. จำนวนก๊อกน้ำ และผงซักฟอกมีไม่เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน นักศึกษา

9. ปรับปรุงร่าง สัดส่วนของ โรงฝึกงาน ให้เหมาะสมกับสภาพการปฏิบัติงาน

ด้านความปลอดภัยใน โรงฝึกงาน ช่างยนต์

1. จัดหาเครื่องป้องกันเสียง ให้เพียงพอต่อจำนวนนักเรียน นักศึกษา
2. ปรับปรุงฉนวนป้องกัน ใต้อุปกรณ์ไฟฟ้าเพื่อป้องกันอันตราย
3. จัดอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้เครื่องจักรอุปกรณ์ก่อนใช้งาน
4. จัดทำตารางการตรวจเช็คสภาพเครื่องจักร ให้เป็นปัจจุบัน
5. ปรับปรุงห้องเชื่อมแก๊ส และเชื่อมโลหะให้มีวัสดุทนไฟป้องกันรอบๆ
6. จัดหาอุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียน นักศึกษา
7. แบ่งสัดส่วนในการแยกสารเคมีที่ไวไฟไว้ห่างจากจุดอันตรายให้เหมาะสม
8. ปรับปรุงจัดหาเครื่องป้องกันประกายไฟหिनเจียรระไนให้รัดกุม
9. จัดทำป้ายเตือนให้ใส่อุปกรณ์ป้องกันอันตรายส่วนบุคคลขณะปฏิบัติงาน

ดังนี้

ควรมีการประชุมคณะกรรมการอาชีวศึกษาจังหวัดเพื่อหาแนวทางในการพัฒนาการจัด โรงฝึกงานช่างยนต์ ดำเนินการจัดการศึกษาให้เกิดเอกภาพและมีมาตรฐานคุณภาพในระดับเดียวกัน เพื่อให้เกิดความเป็นเลิศทางการอาชีวศึกษาและพร้อมที่จะเป็นสถาบันการอาชีวศึกษาและเปิดสอน ระดับปริญญา

ข้อเสนอแนะสำหรับสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการวิจัยและศึกษาการพัฒนาการจัด โรงฝึกงานช่างยนต์วิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดนครศรีธรรมราชในหลายๆ ด้าน ได้แก่ ด้านการจัดการ โรงฝึกงาน ด้านการควบคุม โรงฝึกงาน ด้านการจัดองค์การใน โรงฝึกงาน และด้านครุภัณฑ์ใน โรงฝึกงาน เพื่อปรับปรุงพัฒนา วิทยาลัยสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดนครศรีธรรมราชต่อไป